

Arrest

nr. 242 415 van 19 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. ANDRIES
Amerikalei 29
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 1 april 2020 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 mei 2020 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. ANDRIES, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verwerende partij geeft het volgende feitenrelaas weer in haar nota met opmerkingen:

“Verzoekende partij werd op 20.10.1994 te Imagoglu (Turkije) geboren en bezit de Turkse nationaliteit. Verzoekende partij werd herhaaldelijk veroordeeld en heeft verschillende vrijheid berovende straffen uitgezeten.

Op 17.10.2019 informeert verwerende partij verzoekende partij van haar voornemen om haar verblijfsrecht in te trekken en geeft zij verzoekende partij de mogelijkheid stukken aan te brengen indien zij dit wenst.

Verzoekende partij legt daarop verschillende stukken neer.

Op 01.04.2020 beslist verwerende partij om het verblijf van verzoekende partij te beëindigen en levert zij in deze zin tevens een bevel af om het grondgebied te verlaten."

Dit feitenrelaas is correct en vindt steun in het administratief dossier.

Op 1 april 2020, met kennisgeving op 8 april 2020, neemt de bevoegde minister de beslissing tot beëindiging van het verblijf (hierna: de eerste bestreden beslissing) met bevel om het grondgebied te verlaten (hierna: de tweede bestreden beslissing) en tot het opleggen van een inreisverbod (hierna: de derde bestreden beslissing).

Deze bestreden beslissingen kennen de volgende redengeving:

"(...)

Mijnheer

naam : S.

voornaam : M.

geboortedatum : 20.10.1994

geboorteplaats: I.

nationaliteit : Turkije

Krachtens artikel 22 § 1.3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, het bevel om het grondgebied te verlaten treedt in werking van zodra u voor de gerechtelijke instanties voldaan heeft krachtens artikel 74/14 § 3, eerste lid, 3°, wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Op 25.11.1993 traden uw ouders (A. S. en S. O.) te Adana (Turkije) in het huwelijk. Op 30.06.1998 zijn ze uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers op 30.06.1998 te Turkije.

Op 25.08.1998 trad uw moeder (A. S.) te Alaybeyikoyu (Turkije) in het huwelijk met haar neef U. A. (geboren te Antwerpen op 18.10.1979, van Turkse nationaliteit en -toen- in het bezit van een identiteitskaart voor vreemdelingen).

Op basis van dit huwelijk diende uw moeder een aanvraag voor een visum gezinshereniging in bij de Belgische ambassade te Ankara. De aanvraag werd goedgekeurd hoewel er een vermoeden was dat het om een schijnhuwelijk ging. Op 19.09.1999 kwam u met uw moeder en uw zus (S. G.) in België aan.

Op 22.09.1999 meldde uw moeder zich bij het gemeentebestuur van Antwerpen aan om met toepassing van artikel 12bis een "Aanvraag tot verblijf" in te dienen en om jullie inschrijving te verzoeken. U werd dezelfde dag ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 05.04.2001 diende uw moeder in functie van haar echtgenoot een aanvraag om machtiging tot vestiging in. Net zoals haar werd u op 05.09.2001 ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 15.04.2003 zijn uw moeder en U. A. uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers op 16.06.2003 te Brussel.

Op 22.06.2007 gaf het parket van de procureur des konings een negatief advies omtrent de voltrekking van een nieuw huwelijk tussen uw moeder en uw vader.

Bij vonnis van 25.11.2010 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht gesteld, ook werd u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen: met gebruik of vertoon van wapens; opzettelijke slagen en verwondingen met een ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg, tegen een chauffeur, een begeleider, een controleur of een loketbediende van een uitbater van een netwerk voor openbaar

vervoer, een postbode, een brandweerman, een lid van de civiele bescherming, een ambulancier, een arts, een apotheker, een kinesitherapeut, een verpleegkundige, een lid van het personeel aangesteld voor het onthaal in de spoeddiensten van de verzorgingsinstellingen, een maatschappelijk werker of een psycholoog van een openbare dienst, in de uitoefening van hun bediening; opzettelijke slagen en verwondingen met een ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte was om in zijn onderhoud te voorzien en opzettelijke beschadigen of vernielen van andermans roerende eigendommen.

Bij vonnis van 27.10.2011 werd door de Jeugdrechtbank van Antwerpen het vonnis d.d. 25.11.2010 herzien en werd u toevertrouwd aan een rijksgesticht voor observatie en opvoeding onder toezicht.

Op 01.02.2013 legden uw ouders (A. S. en S. O.) een "Verklaring van wettelijke samenwoning" af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen.

Op 13.02.2013 werd u door de jeugdrechtbank van Antwerpen berispt ten gevolge van mondelinge of schriftelijke bedreigingen, onder bevel of voorwaarden, met een aanslag op personen of eigendommen; het toebrengen van slagen aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening en opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 13.11.2013 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, bij nacht, met gebruik of vertoon van wapens en met een voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 25.06.2014 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar met probatieuitstel voor een periode van 5 jaar voor 2 Jaar daar u zich schuldig had gemaakt diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren; wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of hebbende doen geloven dat u gewapend was, namelijk 2.750 euro; aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of hebbende doen geloven dat u gewapend was, namelijk 1.500 euro. Deze feiten pleegde u 09.04.2013 en op 09.05.2013. (Het uitstel werd uitvoerbaar door uw veroordeling d.d. 18.09.2018).

Op 14.07.2014 werd er u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 27.03.2018 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, met voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken, bendevorming, misbruik van vertrouwen.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u op 18.09.2018 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden In staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren. Dit feit pleegde u op 26.03.2018.

De strafuitvoeringsrechtbank kende u op 12.11.2019 elektronisch toezicht toe en op 19.11.2019 mocht u het elektronisch toezicht ondergaan op uw adres: (...).

Sinds zeer jonge leeftijd beging u strafbare feiten. De jeugdbeschermingsmaatregelen die genomen werden teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren, hebben u niet op het rechte pad kunnen brengen. Er werden u tal van kansen geboden om u te herpakken. Tevens werd u toevertrouwd aan een rijksgesticht voor observatie en opvoeding onder toezicht. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt en ook nadat u meerderjarig werd, bleef u volharden in het plegen van misdrijven.

Op 09.04.2013 en op 09.05.2013 pleegde u diefstallen met geweld (met verzwarende omstandigheden) ten nadele van "Massagewereld" en van "Massagerie" voor een bedrag van 2.750 euro en van 1.500 euro. U heeft geen rekening gehouden met de zeer ernstige gevolgen van uw handelen voor de slachtoffers. U heeft enkel gehandeld uit winstbejag. Uw slachtoffers leven en werken sinds u hen overviel met het besef dat zij op hun werkplek bijzonder kwetsbaar zijn voor dit soort van (feiten. De gepleegde feiten zijn zeer ernstig en getuigen van een gebrek aan respect voor het eigendomsrecht en de fysieke en psychische integriteit van anderen en dragen zeer substantieel bij tot het onveiligheidsgevoel in onze samenleving en kunnen geenszins getolereerd worden. U staat bovendien duidelijk niet in het minste stil bij de nefaste financiële gevolgen die uw daden veroorzaken, hetgeen uw opportunisme en egoïstische ingesteldheid verder aantoonst.

Op 25.06.2014 werd u voor deze twee diefstallen met geweld veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar met probatieuitstel voor een periode van 5 jaar voor 2 jaar. Ondanks het gegeven dat u reeds als minderjarige meermaals in aanraking kwam met de jeugdrechtbank, naar aanleiding van diefstal met geweld en opzettelijke slagen, gaf Justitie u nog een kans. Het verleende uitstel, de duur ervan en de mogelijkheid van herroeping moesten u aanzetten tot gedragsverbetering. De kans die u werd geboden werd duidelijk niet naar waarde geschat. Dit uitstel diende immers ten gevolge van het vonnis d.d. 18.09.2018 herroepen te worden.

U pleegde namelijk op 26.03.2018 opnieuw een bijzonder ernstig misdrijf. U leek niet te beseffen dat probatie-uitstel een gunst is, die geenszins vrijblijvend is en die een strikt engagement vergt. U had nochtans zelf ingestemd met de probatievoorwaarden, hieruit kan redelijkerwijze afgeleid worden dat u zich niet aan uw woord houdt, onbetrouwbaar bent en weinig zin voor verantwoordelijkheid heeft. U had duidelijk geen lessen getrokken uit uw eerste veroordeling als meerderjarige.

Op 26.03.2018 maakte u zich opnieuw schuldig aan een bijzonder ernstig misdrijf. De politie werd opgeroepen naar de Beverenstraat in Kruibeke, waar een persoon in zijn eigen woning zou zijn overvallen. De politie trof het slachtoffer aan op straat, zichtbaar overstuurd, in pyjama. Hij droeg één pantoffel en zwarte tape rond zijn hals. Hij stelde dat twee mannen eerder die morgen aan zijn woning hadden aangebeld en gevraagd of ze mochten komen kijken naar de gas, voor de eindafrekening. Toen hij meedeelde dat er geen gas was, kreeg hij een vuistslag in zijn gezicht, waarna hij viel. Vervolgens werd hij gekneveld aan beide enkels en polsen, werd hij met tape geblinddoekt en over zijn ganse lichaam geslagen en gestampt, tot zelfs in zijn geslachtsdelen. Jullie eisten geld en de sleutels van zijn voertuig. Omdat hij zei dat hij geen geld had, begonnen jullie de woning te doorzoeken. Jullie lieten hem daarop alleen. Uw slachtoffer slaagde erin zich te bevrijden en naar buiten te vluchten waar hij een voorbij rijdend voertuig tegenhield. De bestuurder van dat voertuig verwittigde de politie. Toen de politie ter plaatse kwam, probeerde u net de woning te verlaten. U droeg een gele fluo jas en witte helm. Toen u de politie zag, liep u terug het huis binnen om langs achter weg te lopen. U kon evenwel door een andere politieploeg zonder veel problemen worden gearresteerd.

U en uw kompaan vermommen jullie als werkmannen en drongen met geweld binnen in de woning van jullie slachtoffer met als enige bedoeling om er te stelen. Hierbij schuwden jullie het gebruik van geweld niet. Door de toegebrachte verwondingen was het slachtoffer minstens 1 week arbeidsongeschikt. Het spreekt voor zich dat dit voor het slachtoffer erg traumatiserend was, en mogelijk een blijvende indruk nalaat. Het slachtoffer verklaarde dat "de kleine man", waarmee naar u verwezen werd, de leiding leek te nemen.

Dit soort feiten veroorzaakt hevige angstgevoelens en gevoelens van onveiligheid in de samenleving. Ten gevolge van feiten als deze, durven burgers hun huisdeur bijna niet meer te openen wanneer onbekenden (al dan niet in uniform/werkkledij) aanbellen. De eigen woning is bij uitstek een plek waar men zich veilig moet kunnen voelen. Burgers moeten ervan uit kunnen gaan dat zij daadwerkelijk te maken hebben met officiële controleurs en niet met personen met verkeerde bedoelingen. U heeft uw slachtoffer ongetwijfeld een traumatiserende angst bezorgd en psychisch letsel aangedaan. Door aldus te handelen heeft u in zeer ernstige mate inbreuk gemaakt op de persoonlijke integriteit van het slachtoffer.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u niet minder dan 3 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen. U had geen geldig rijbewijs en verloor het recht tot sturen, u was 2 maal onder invloed van stoffen die de

rijvaardigheid beïnvloeden, u droeg 2 maal geen gordel en respecteerde de gebruikersvoorwaarden van het voorlopig rijbewijs niet. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag.

De aard van de gepleegde feiten en het herhaaldelijk karakter maken dat het risico dat u ook in de toekomst opnieuw de openbare orde zou kunnen schaden, niet uitgesloten kan worden. Bovendien was er bij de feiten d.d. 09.04.2013, 09.05.2013 en 26.03.2018 sprake van vertoon van vuurwapens. Het risico dat zo'n gewapende diefstal uit de hand loopt en dat dan het vuurwapen ook effectief gebruikt wordt waardoor slachtoffers ernstig verwond dan wel gedood worden valt niet uit te sluiten.

U verklaarde in uw hoorrecht dat u op het rechte pad zal blijven, dat u tot inzicht bent gekomen dat een leven in de gevangenis niks voor u is. U stelde dat u ook weet dat u echt in België wil blijven en dat u zich daarom aan alle wetten zal houden. U hoopt nog een kans te krijgen. In de brief die u schreef, stelde u spijt te hebben van de fouten die u beging en van al het kwade dat u bent tegengekomen. U stelt er alles aan te doen om u te herpakken en verklaart nog geen tuchtrapporten te hebben opgelopen. U meent dat uw moeder, vriendin en zussen "u in het oog zullen houden". U schrijft dat u merkt dat u veranderd bent en dat ook de PSD en de directie in u geloven. U geeft aan dat uw uitgaansvergunningen en penitentiair verlof steeds zonder problemen verliepen. Dat u vrijwillig een agressiebegeleiding volgt, zowel binnen als buiten de gevangenis. U verklaart dat u heel goed beseft dat u moet veranderen, dat u werkt, sport en uw boetes betaalt.

U was nog maar 16 jaar toen u voor de eerste keer in aanraking kwam met de jeugdrechtbank. De maatregelen opgelegd door de Jeugdrechtbank hadden tot doel om ervoor te zorgen dat u in de toekomst op het rechte pad zou blijven en dat u tot het besef zou komen dat uw crimineel gedrag onaanvaardbaar was. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben echter niet het beoogde effect verwezenlijkt. U herviel telkens weer in uw gekende gedragspatroon. Het is duidelijk dat u de geboden kansen van de Jeugdrechtbank niet gegrepen heeft. Op 24.03.2014 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar effectief voor twee feiten van diefstal met geweld (met verzwarende omstandigheden). U ging in beroep tegen deze veroordeling en het Hof van Beroep besliste om uitstel te verlenen van de tenuitvoerlegging voor een gedeelte van 2 jaar van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van 4 jaar, dit voor een periode van 5 jaar. Het verleende uitstel was afhankelijk van een aantal voorwaarden waarmee u zich akkoord verklaarde. Hoewel de probatiemaatregel een tijdje een "aanvaardbaar verloop" (p.8 vonnis d.d. 18.09.2018) kende, pleegde u op 26.03.2018 toch alweer een bijzonder ernstig feit. De zoveelste kans die u niet greep. Niks garandeert dat u deze keer wel daadwerkelijk tot inzicht bent gekomen. Zoals hierboven uiteengezet, heeft u meermaals aangetoond dat u gemakkelijk zwicht voor het snelle geldgewin.

Dat u zagezegd goed omkaderd zou zijn en dat uw moeder, zussen en vriendin "u in het oog zullen houden" verandert hier niks aan. Dat heeft in het verleden immers niet verhinderd dat u zwaar in de fout ging, toen waren die personen er ook al.

Uit het aflossen van uw penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er trouwens geen enkel stuk voorligt waaruit blijkt dat u daadwerkelijk uw boeten afbetaalt.

Het feit dat u zich correct gedroeg in de gevangenis - een periode waarin u onder een strenge overheidscontrole stond en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen aan ernstige beperkingen was onderworpen- en bijgevolg geen tuchtmaatregelen opliep, biedt evenmin garantie dat u dergelijk gedrag blijft volhouden wanneer u niet langer onder strikt toezicht zou staan.

Dat u reeds uitgaansvergunningen verkreeg die blijkbaar zonder problemen verlopen zijn, en het gegeven dat u sinds 12.11.2019 een elektronisch toezicht werd toegekend, wil geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en uw elektronisch toezicht daar enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht. Uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht zijn ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen of het elektronisch toezicht te recidiveren. Nogmaals kan er op gewezen worden dat de probatiemaatregel (veroordeling d.d. 25.06.2014) een tijdje

een "aanvaardbaar" verloop kende, maar toch liet u zich opnieuw verleiden om nieuwe zeer ernstige feiten te plegen. U wist nochtans wat u te wachten stond.

Ook het feit dat de Strafvollstreckungsrechtbank u in haar vonnis d.d. 12.11.2019 een elektronisch toezicht toekende, is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. Uit het vonnis blijkt dat de PSD aangaf dat u op erg constructieve wijze meewerkte aan de gesprekken. Doch blijkt hieruit eveneens dat er aanwijzingen voor een impulsieve persoonlijkheid weerhouden worden en dat u agressief uit de hoek kan komen. Voor deze agressie en impulsiviteit heeft u nood aan begeleiding, deze zal waargenomen worden door CGG Vagga. U heeft een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur als schoonmaker. In het verleden kende u voornamelijk korte tewerkstellingen waarbij u uw inkomen er bij het uitgaan volledig door draaide. U kan voor woonst terecht bij uw ouders maar in die buurt wonen echter veel vrienden waarmee u contact wenst te verbreken. De SURB stelt: "Het zal aan u zijn om dit daadwerkelijk door te zetten en een nieuwe start te maken." Welnu, u kreeg in het verleden al vaak kansen die u zoals reeds uiteengezet niet greep, u hield het niet vol opgelegde voorwaarden te blijven volgen ondanks dat er een straf boven uw hoofd hing. Uw voormalige vrienden wonen in de buurt, als u opnieuw verleid wordt veel uit te gaan, zal het inkomen dat u als schoonmaker verdient snel op zijn, zeker gezien u nog penale boeten, gerechtsonkosten en burgerlijke partijen moet afbetalen dan wel aan het afbetalen bent. Hoe dan ook nergens in de vreemdelingenwet is bepaald dat een vonnis van een SURB voorrang dient te krijgen op de toepassing van de artikelen m.b.t de beëindiging van het recht van verblijf van een vreemdeling indien vastgesteld wordt dat aan de toepassingsvoorwaarden van deze artikelen is voldaan. Het staat de Administratie derhalve vrij om op onderbouwde, redelijke en gemotiveerde wijze een ander standpunt in te nemen dan de SURB wanneer in het kader van het verblijfsrechtelijke contentieux beoordeeld dient te worden of de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om crimineel gedrag vol te houden of te herhalen. Het elektronische toezicht en het reclasseringsplan, net zoals de verleende uitgaansvergunningen en het penitentiair verlot, zijn gerelateerd aan uw detentie en uw individueel strafuitvoeringstraject (cf. ABRvS (NL) 18 mei 2017, ECU:NL:RVS:2017:1328). Het elektronisch toezicht is enkel een manier om een gevangenisstraf uit te voeren buiten de gevangenis. Uit het doorlopen van een individueel strafuitvoeringstraject en het uitwerken van een reclasseringsplan kan dan ook niet zonder meer blijken dat het gevaar voor recidive geweken is.

De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een Immorele, oneerlijke Ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke Integriteit en eigendom in het bijzonder. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. U schuwt daarenboven het gebruik van geweld niet. De financiële drijfveer en uw schijnbaar gebrek aan empathie schept ernstig recidivegevaar. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele Ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel 'en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Op 17.10.2019 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat uw administratief dossier onderzocht zou worden om eventueel uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 28.10.2019 werd uitstel van de termijn gevraagd, wat toegestaan werd. U vulde op 28.10.2019 een vragenlijst hoorrecht in, u verklaarde dat u Nederlands en Engels kan lezen en schrijven; dat u Turks en Nederlands kan spreken en lezen; dat u sinds 1999 in België bent; dat uw C-kaart in de gevangenis is en dat uw Turks paspoort (waarschijnlijk verlopen) bij uw ouders ligt; dat u nimmer heeft die u belemmeren te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de (...), bij uw ouders en uw 2 zussen; dat u al meer dan 8 jaar een goede relatie heeft met uw vriendin K. A., (...) (...); dat zij al meer dan 5 jaar als verpleegkundige werkt in het Sint-Vincentius ziekenhuis; dat uw ouders en uw 2 zussen in België verblijven – (...) (...); dat uw tantes, nonkels, neven en nichten in Antwerpen verblijven; dat u geen kinderen in België heeft; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land

van herkomst of in een ander land dan België, dat u niemand kent in Turkije; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u in 1999 gestart bent in de kleuterschool 'De Gummi 's' (zie bewijzen in bijlage), daarna de langere school en tot juni 2012 in de middelbare school (zie bewijzen in bijlage); dat u sedert 2010 regelmatig gewerkt hebt als jobstudent en dat u hiervoor bewijs heeft opgevraagd bij de VDAB; dat op de lijst die u heeft meegegeven aan de migratiebegeleider al uw werkplaatsen staan; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst of in een ander land van België; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet naar uw land kan terugkeren omdat u vanaf uw 3 jaar, samen met uw ouders en zussen, in België bent en u zich voelt als een echte Belg; dat u zich in Turkije niet kan aanpassen; dat u daar maximum 4 maal bent geweest voor een paar weken (ongeveer 2 weken); dat u hier ook uw vriendin heeft die verpleegkundige is in het Sint-Vincentius ziekenhuis; dat zij de Belgische nationaliteit heeft, geboren in Willebroek; dat jullie 8 jaar samen zijn, dat zij ook absoluut geen toekomst ziet in Turkije, dat dit dus het einde van uw relatie zou betekenen terwijl jullie plannen hebben om jullie te verlossen en te trouwen; dat u in Turkije bij niemand terecht kan; dat u in België vast werk hebt; dat u vanaf uw vrijlating in begeleiding kan gaan bij 'Vagga' te Antwerpen; dat u bij uw familie kan inwonen, dat ze u steunen; dat u op het rechte pad zal blijven; dat u tot Inzicht bent gekomen dat een leven in de gevangenis niks voor u is; dat u ook weet dat u echt in België wil blijven; dat u zich daarom aan alle wetten zal houden; dat u hoopt nog een kans te krijgen.

U voegde de volgende documenten toe: een attest van begeleiding binnen de gevangenis van Wortel; een zelf geschreven brief; een arbeidsovereenkomst voor arbeiders voor onbepaalde duur d.d. 07.10.2019; een beslissing van de Directie Detentiebeheer - procedure UV periodiek - voortzetting; een beslissing van de Directie Detentiebeheer - procedure PV periodiek - voortzetting; een brief van CGG Kempen; een rapportbriefje; een afsprakenblad van de VDAB; een brief van de VDAB; uw loopbaangegevens; bezoektolating gevangenis; een bezoekerslijst van de gevangenis van 26.05.2018 tot 11.05.2019 en van 17.07.2018 tot 11.05.2019; een afspraak van het stadsloket Deurne - identiteitskaart niet-Belg afhalen; een attest van schoolbezoek d.d. 24.09.1999 en 02.09.2004; uw loopbaan en schoolgegevens; een brief van de huisartsenpraktijk Bartholomeus d.d. 19.09.2019; een bevestiging van de verlenging van 15 dagen voor het aanbrengen van bijkomende elementen bij het hoorrecht; een brief VOCVO - inschrijven cursus 'Op vrije voelen' en uw inschrijving bij de 'Examencommissie'; een lijst van uw telefoongesprekken in de gevangenis van 16.05.2019 tot 26.09.2019; een brief van K.A.; 2 foto's met K.A.; een gezinssamenstelling op 03.10.2019; een blanco verklaring op een en meerdere getuigenverklaringen.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 22 § 1, 3° van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van u uitgaat, met de duur van uw verblijf in het Rijk, met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor u en uw familieleden.

In het formulier hoorrecht verklaarde u reeds een 8-tal jaar een relatie te hebben met K.A. (geboren te Boom op 27.08.1989, van Belgische nationaliteit). Zij kwam sporadisch op bezoek in de gevangenis en jullie telefoneerden vaak toen u nog in de gevangenis zat. U stelde dat jullie in de toekomst zouden willen trouwen en dat jullie kinderen willen. Bij uw hoorrecht voegde u 2 foto's toe van één van jullie uitgaansmomenten en ook mevrouw K. schreef een brief waarin ze jullie 8 jarige relatie bevestigde. Er zijn verder geen details over deze relatie gekend. Jullie stonden nooit officieel ingeschreven op eenzelfde adres. Het voldoende hecht en duurzaam karakter van de relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) kan vallen, werd niet aangetoond.

U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat uw relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM is te beschouwen. Uit het loutere feit dat zij u aantal keren bezocht in de gevangenis, dat jullie telefoneerden en dat jullie beiden een brief schreven waarin jullie stellen sinds 8 jaar een relatie te hebben, kan niet zomaar afgeleid worden dat jullie relatie de bescherming van artikel 8 van het EVRM vereist.

Indien het duurzaam karakter van jullie relatie aangetoond zou zijn, quod non, kan gesteld worden dat ondanks het gegeven dat mevrouw K. de Belgische nationaliteit heeft, zij ervoor zou kunnen kiezen om zich te vestigen in een land waar jullie de kans zouden hebben een gezinsleven uit te bouwen. Ook al stelt u in uw hoorrecht dat de relatie gedaan zou zijn daar zij geen toekomst ziet in Turkije, kan verondersteld worden dat als de relatie werkelijk een duurzaam karakter heeft, mevrouw dat oordeel nog kan herzien. Het feit dat zij niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar uw land van nationaliteit of elders, ook al zou ze dan haar tewerkstelling als verpleegkundige in België moeten opgeven. Er worden thans geen elementen voorgelegd waaruit onoverkomelijke hinderpalen zouden blijken die het (verder) uitbouwen van uw gezinsleven als dusdanig zouden verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin blijkt dat uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitgebouwd worden. Mocht zij beslissen om u te vergezellen dan kan zij steeds een verzoek richten aan het land waar u zich zou vestigen opdat zij zou worden toegelaten een gezinsleven met haar uit te bouwen. Ze kan de taal leren, u kan haar daarbij helpen, en een tewerkstelling zoeken in Turkije.

Het is hoe dan ook inherent aan een grensoverschrijdende relatie dat, indien men een gezinsleven wenst uit te bouwen, (minstens) één van beide partners buiten zijn of haar land van herkomst, of legaal verblijf, of nationaliteit, dient te blijven. Mevrouw K. schreef op de bijgevoegde foto in uw hoorrecht dat jullie begin 2013 een relatie begonnen zijn. U kwam sindsdien nog in aanraking met het gerecht en verbleef nog 2 maal in detentie. Ze had moeten beseffen dat uw crimineel gedrag mogelijkerwijze gevolgen zou hebben op uw verblijfssituatie en op jullie toekomstige gezinssituatie.

Mevrouw K. kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven, haar betrekking als verpleegster in het Sint-Vincentius-Ziekenhuis te behouden en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u zou verblijven. Nu u nooit heeft samengewoond met mevrouw K. en dat zij tijdens uw detentie sporadisch op bezoek kwam en dat jullie telefoneerden, blijkt niet dat zulks een zeer ingrijpende wijziging in haar leven tot gevolg zou hebben.

Hoe dan ook, volgens artikel 8, tweede lid, van het EVRM wordt een inmenging in het privé-, familie- en gezinsleven toegestaan wanneer deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Welnu, uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder weegt dan de persoonlijke en gezinsbelangen die u kan doen gelden.

Verder verblijven uw moeder (A. S., geboren op 01.03.1972 te Kozan, Belgische nationaliteit sinds 21.05.2013), uw vader (S. O., geboren op 01.04.1971 te Alaybey, Turkse nationaliteit, B-kaart geldig tot 16.08.2021), uw 2 zussen (S. G., geboren op 10.06.1998 te Imamoglu, Belgische nationaliteit sinds 21.05.2013 en A. I., geboren op 19.01.2006 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 21.05.2013) in België. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u of één van uw zussen. Uit de omstandigheid dat u in het verleden en nu opnieuw bij hen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Het gegeven dat uw familieleden u kwamen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uw leeftijd, met name 25 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Een loutere financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van storting). Uw ouders en zussen kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels

(korte) bezoeken aan u in Turkije dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen.

U vermeldde op het formulier hoorrecht dat u nog familie heeft in België, namelijk tantes, nonkels, neven en nichten. De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., *Asylum and the European Convention on Human Rights*, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Er wordt op geen enkele manier aangetoond dat de relatie die u met één van deze onbenoemde familieleden zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 19.09.1999, op bijna 5-jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u 25 jaar oud. De omstandigheid dat u al op zeer jonge leeftijd in België aangekomen bent, waardoor u een band hebt opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt, dat u hier hobby's (zoals voetbal) uitoefende, dat u naar de Chiro, het Jeugdhuis en het Bijbelhuis ging. Uit niks blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

Aangezien u op zeer jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Turkije of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld een grote aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Turkije of in een derde land te vestigen. U stelt dat u zich een echte Belg voelt, u zich niet kan aanpassen in Turkije en er bij niemand terecht kan. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Turkije waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U verklaarde in uw hoorrecht dat u 4 maal en dit voor enkele weken in Turkije bent geweest. Er wordt evenmin aangetoond dat geen van uw in België verblijvende familieleden u niet tijdelijk zou kunnen vergezellen om u er wegwijs te maken. Uit het formulier hoorrecht blijkt dat u Turks spreekt, dus taal is geen probleem.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u veel studentenjobs had en voornamelijk korte tewerkstellingen is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. De vaardigheden die u tijdens uw werken en uw opleiding(en) in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Turkije, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. Als minderjarige kwam u reeds in contact met de jeugdrechter. U bevindt zich als 25-jarige reeds in de strafcategorie tussen drie tot vijf jaar. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling, een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. U maakte reeds meerdere slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met

toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. U verklaarde dat u nierstenen hebt maar u legt geen medisch attest voor dat deze bewering staft. Er wordt niet aangetoond dat u een bepaalde medische behandeling zou nodig hebben die niet in Turkije beschikbaar en toegankelijk zou zijn. U zou ook altijd in verlatingsangst geleefd hebben en niet weg willen van de mensen die u dierbaar zijn. Dit blijkt niet uit uw in het verleden opgelegde straffen.

Bij uw veroordeling d.d. 18.09.2018 was u van 27.03.2018 tot 12.11.2019 opgesloten in de gevangenis en gescheiden van uw familie.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen en dit voor een duur van 6 jaar, om volgende redenen: Een Inreisverbod van 6 Jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. De duur van het inreisverbod houdt rekening met het feit dat u veel familie in België heeft, die u regelmatig in de gevangenis bezoeken.

Sinds zeer jonge leeftijd beging u strafbare feiten. De jeugdbeschermingsmaatregelen die genomen werden teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren, hebben u niet op het rechte pad kunnen brengen. Er werden u tal van kansen geboden om u te herpakken. Tevens werd u toevertrouwd aan een rijksgesticht voor observatie en opvoeding onder toezicht. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt en ook nadat u meerderjarig werd, bleef u volharden in het plegen van misdrijven.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 25.06.2014 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 Jaar met probatieuitstel van 5 jaar voor 2 jaar daar u zich schuldig had gemaakt diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren; wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was, namelijk 2.750 euro; aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of hebbende doen geloven dat u gewapend was, namelijk 1.500 euro. Deze feiten pleegde u 09.04.2013 en op 09.05.2013. (Het uitstel werd uitvoerbaar door uw veroordeling d.d. 18.09.2018).

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 18.09.2018 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig

ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren. Dit feit pleegde u op 26.03.2018.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u niet minder dan 3 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen. U had geen geldig rijbewijs en verloor het recht tot sturen, u was 2 maal onder invloed van stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden, u droeg 2 maal geen gordel en respecteerde de gebruikersvoorwaarden van het voorlopig rijbewijs niet. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag.

De aard van de gepleegde feiten en het herhaaldelijk karakter maken dat het risico dat u ook in de toekomst opnieuw de openbare orde zou kunnen schaden, niet uitgesloten kan worden. Bovendien was er bij de feiten d.d. 09.04.2013, 09.05.2013 en 26.03.2018 sprake van vertoon van vuurwapens. Het risico dat zo'n gewapende diefstal uit de hand loopt en dat dan het vuurwapen ook effectief gebruikt wordt waardoor slachtoffers ernstig verwond dan wel gedood worden valt niet uit te sluiten. U verklaarde in uw hoorrecht dat u op het rechte pad zal blijven, dat u tot inzicht bent gekomen dat een leven in de gevangenis niks voor u is. U stelde dat u ook weet dat u echt in België wil blijven en dat u zich daarom aan alle wetten zal houden. U hoopt nog een kans te krijgen. In de brief die u schreef, stelde u spijt te hebben van de fouten die u beging en van al het kwade dat u bent tegengekomen. U stelt er alles aan te doen om u te herpakken en verklaart nog geen tuchtrapporten te hebben opgelopen. U meent dat uw moeder, vriendin en zussen "u in het oog zullen houden". U schrijft dat u merkt dat u veranderd bent en dat ook de PSD en de directie in u geloven.

U geeft aan dat uw uitgaansvergunningen en penitentiair verlof steeds zonder problemen verliepen. Dat u vrijwillig een agressiebegeleiding volgt, zowel binnen als buiten de gevangenis. U verklaart dat u heel goed beseft dat u moet veranderen, dat u werkt, sport en uw boetes betaalt.

U was nog maar 16 jaar toen u voor de eerste keer in aanraking kwam met de jeugdrechtbank. De maatregelen opgelegd door de Jeugdrechtbank hadden tot doel om ervoor te zorgen dat u in de toekomst op het rechte pad zou blijven en dat u tot het besef zou komen dat uw crimineel gedrag onaanvaardbaar was. De opgelegde maatregelen van Jeugdbescherming hebben echter niet het beoogde effect verwezenlijkt. U herviel telkens weer in uw gekende gedragspatroon. Het is duidelijk dat u de geboden kansen van de Jeugdrechtbank niet gegrepen heeft. Op 24.03.2014 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar effectief voor twee feiten van diefstal met geweld (met verzwarende omstandigheden), u ging in beroep tegen deze veroordeling en het Hof van Beroep besliste om uitstel te verlenen van de tenuitvoerlegging voor een gedeelte van 2 jaar van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van 4 jaar, dit voor een periode van 5 jaar. Het verleende uitstel was afhankelijk van een aantal voorwaarden waarmee u zich akkoord verklaarde. Hoewel de probatiemaatregel een tijdje een "aanvaardbaar verloop" (p.8 vonnis d.d. 18.09.2018) kende, pleegde u op 26.03.2018 toch alweer een bijzonder ernstig feit. De zoveelste kans die u niet greep. Niks garandeert dat u deze keer wel daadwerkelijk tot inzicht bent gekomen. Zoals hierboven uiteengezet, heeft u meermaals aangetoond dat u gemakkelijk zwicht voor het snelle geldgewin. Dat u zogezegd goed omkaderd zou zijn en dat uw moeder, zussen en vriendin "u in het oog zullen houden" verandert hier niks aan. Dat heeft in het verleden immers niet verhinderd dat u zwaar in de fout ging, toen waren die personen er ook al.

Uit het aflossen van uw penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er trouwens geen enkel stuk voorligt waaruit blijkt dat u daadwerkelijk uw boeten afbetaalt.

Het feit dat u zich correct gedroeg in de gevangenis - een periode waarin u onder een strenge overheidscontrole stond en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen aan ernstige beperkingen was onderworpen- en bijgevolg geen tuchtmaatregelen opliep, biedt evenmin garantie dat u dergelijk gedrag blijft volhouden wanneer u niet langer onder strikt toezicht zou staan.

Dat u reeds uitgaansvergunningen verkreeg die blijkbaar zonder problemen verlopen zijn, en het gegeven dat u sinds 12.11.2019 een elektronisch toezicht werd toegekend, wil geenszins zeggen dat u

geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en uw elektronisch toezicht daar enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht. Uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht zijn ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen of het elektronisch toezicht te recidiveren. Nogmaals kan er op gewezen worden dat de probatiemaatregel (veroordeling d.d. 25.06.2014) een tijdje een "aanvaardbaar" verloop kende, maar toch liet u zich opnieuw verleiden om nieuwe zeer ernstige feiten te plegen. U wist nochtans wat u te wachten stond.

Ook het feit dat de Strafvuistvoeringsrechtbank u in haar vonnis d.d. 12.11.2019 een elektronisch toezicht toekende, is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. Uit het vonnis blijkt dat de PSD aangaf dat u op erg constructieve wijze meewerkte aan de gesprekken. Doch blijkt hieruit eveneens dat er aanwijzingen voor een impulsieve persoonlijkheid weerhouden worden en dat u agressief uit de hoek kan komen. Voor deze agressie en impulsiviteit heeft u nood aan begeleiding, deze zal waargenomen worden door CGG Vagga. U heeft een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur als schoonmaker. In het verleden kende u voornamelijk korte tewerkstellingen waarbij u uw inkomen er bij het uitgaan volledig door draaide. U kan voor woonst terecht bij uw ouders maar in die buurt wonen echter veel vrienden waarmee u contact wenst te verbreken. De SURB stelt: "Het zal aan u zijn om dit daadwerkelijk door te zetten en een nieuwe start te maken." Welnu, u kreeg in het verleden al vaak kansen die u zoals reeds uiteengezet niet greep, u hield het niet vol opgelegde voorwaarden te blijven volgen ondanks dat er een straf boven uw hoofd hing. Uw voormalige vrienden wonen in de buurt, als u opnieuw verleid wordt veel uit te gaan, zal het inkomen dat u als schoonmaker verdient snel op zijn, zeker gezien u nog penale boeten, gerechtsonkosten en burgerlijke partijen moet afbetalen dan wel aan het afbetalen bent. Hoe dan ook nergens in de vreemdelingenwet is bepaald dat een vonnis van een SURB voorrang dient te krijgen op de toepassing van de artikelen m.b.t de beëindiging van het recht van verblijf van een vreemdeling indien vastgesteld wordt dat aan de toepassingsvoorwaarden van deze artikelen is voldaan. Het staat de Administratie derhalve vrij om op onderbouwde, redelijke en gemotiveerde wijze een ander standpunt in te nemen dan de SURB wanneer in het kader van het verblijfsrechtelijke contentieux beoordeeld dient te worden of de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om crimineel gedrag vol te houden of te herhalen. Het elektronische toezicht en het reclasseringsplan, net zoals de verleende uitgaansvergunningen en het penitentiair verlot, zijn gerelateerd aan uw detentie en uw individueel strafuitvoeringstraject (cf. ABRvS (NL) 18 mei 2017, ECU:NL:RVS:2017:1328). Het elektronisch toezicht is enkel een manier om een gevangenisstraf uit te voeren buiten de gevangenis. Uit het doorlopen van een individueel strafuitvoeringstraject en het uitwerken van een reclasseringsplan kan dan ook niet zonder meer blijken dat het gevaar voor recidive geweken is.

De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke integriteit en eigendom in het bijzonder. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. U schuwt daarenboven het gebruik van geweld niet. De financiële drijfveer en uw schijnbaar gebrek aan empathie schept ernstig recidivegevaar. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

In het formulier hoorrecht verklaarde u reeds een 8-tal jaar een relatie te hebben met K.A. (geboren te Boom op 27.08.1989, van Belgische nationaliteit). Zij kwam sporadisch op bezoek in de gevangenis en jullie telefoneerden vaak toen u nog in de gevangenis zat. U stelde dat jullie in de toekomst zouden willen trouwen en dat jullie kinderen willen. Bij uw hoorrecht voegde u 2 foto's toe van één van jullie uitgaansmomenten en ook mevrouw K. schreef een brief waarin ze jullie 8 jarige relatie bevestigde. Er zijn verder geen details over deze relatie gekend. Jullie stonden nooit officieel ingeschreven op eenzelfde adres. Het voldoende hecht en duurzaam karakter van de relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) kan vallen, werd niet aangetoond. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat uw relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM is te beschouwen. Uit het loutere feit dat zij u aantal keren bezocht in de gevangenis, dat jullie telefoneerden en dat jullie beiden een brief schreven waarin jullie stellen sinds 8 jaar een relatie te hebben, kan niet zomaar afgeleid worden dat jullie relatie de bescherming van artikel 8 van het EVRM vereist.

Indien het duurzaam karakter van jullie relatie aangetoond zou zijn, quod non, kan gesteld worden dat ondanks het gegeven dat mevrouw K. de Belgische nationaliteit heeft, zij ervoor zou kunnen kiezen om zich te vestigen in een land waar jullie de kans zouden hebben een gezinsleven uit te bouwen. Ook al stelt u in uw hoorrecht dat de relatie gedaan zou zijn daar zij geen toekomst ziet in Turkije, kan verondersteld worden dat als de relatie werkelijk een duurzaam karakter heeft, mevrouw dat oordeel nog kan herzien. Het feit dat zij niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar uw land van nationaliteit of elders, ook al zou ze dan haar tewerkstelling als verpleegkundige in België moeten opgeven. Er worden thans geen elementen voorgelegd waaruit onoverkomelijke hinderpalen zouden blijken die het (verder) uitbouwen van uw gezinsleven als dusdanig zouden verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin blijkt dat uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitgebouwd worden. Mocht zij beslissen om u te vergezellen dan kan zij steeds een verzoek richten aan het land waar u zich zou vestigen opdat zij zou worden toegelaten een gezinsleven met haar uit te bouwen. Ze kan de taal leren, u kan haar daarbij helpen, en een tewerkstelling zoeken in Turkije.

Het is hoe dan ook inherent aan een grensoverschrijdende relatie dat, indien men een gezinsleven wenst uit te bouwen, (minstens) één van beide partners buiten zijn of haar land van herkomst, of legaal verblijf, of nationaliteit, dient te blijven. Mevrouw K. schreef op de bijgevoegde foto in uw hoorrecht dat jullie begin 2013 een relatie begonnen zijn. U kwam sindsdien nog in aanraking met het gerecht en verbleef nog 2 maal in detentie. Ze had moeten beseffen dat uw crimineel gedrag mogelijkerwijze gevolgen zou hebben op uw verblijfssituatie en op jullie toekomstige gezinssituatie.

Mevrouw K. kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven, haar betrekking als verpleegster in het Sint-Vincentius-Ziekenhuis te behouden en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u zou verblijven. Nu u nooit heeft samengewoond met mevrouw K. en dat zij tijdens uw detentie sporadisch op bezoek kwam en dat jullie telefoneerden, blijkt niet dat zulks een zeer ingrijpende wijziging in haar leven tot gevolg zou hebben.

Hoe dan ook, volgens artikel 8, tweede lid, van het EVRM wordt een inmenging in het privé-, familie- en gezinsleven toegestaan wanneer deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Welnu, uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder weegt dan de persoonlijke en gezinsbelangen die u kan doen gelden.

Verder verblijven uw moeder (A. S., geboren op 01.03.1972 te Kozan, Belgische nationaliteit sinds 21.05.2013), uw vader (S. O., geboren op 01.04.1971 te Alaybey, Turkse nationaliteit, B-kaart geldig tot 16.08.2021), uw 2 zussen (S. G., geboren op 10.06.1998 te Imamoglu, Belgische nationaliteit sinds 21.05.2013 en A. I., geboren op 19.01.2006 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 21.05.2013) in België.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u of één van uw zussen. Uit de omstandigheid dat u in het verleden en nu opnieuw bij hen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Het gegeven dat uw familieleden u kwamen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uw leeftijd, met name 25 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Een loutere financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Uw ouders en zussen kunnen België vrijelijk in- en

uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Turkije dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen.

U vermeldde op het formulier hoorrecht dat u nog familie heeft in België, namelijk tantes, nonkels, neven en nichten. De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg. Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Er wordt op geen enkele manier aangetoond dat de relatie die u met één van deze onbenoemde familieleden zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Aangezien u op zeer jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Turkije of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld een grote aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Turkije of in een derde land te vestigen. U stelt dat u zich een echte Belg voelt, u zich niet kan aanpassen in Turkije en er bij niemand terecht kan. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Turkije waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U verklaarde in uw hoorrecht dat u 4 maal en dit voor enkele weken in Turkije bent geweest. Er wordt evenmin aangetoond dat geen van uw in België verblijvende familieleden u niet tijdelijk zou kunnen vergezellen om u er wegwijs te maken. Uit het formulier hoorrecht blijkt dat u Turks spreekt, dus taal is geen probleem.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u veel studentenjobs had en voornamelijk korte tewerkstellingen is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. De vaardigheden die u tijdens uw werken en uw opleiding(en) in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Turkije, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. U verklaarde dat u nierstenen hebt maar u legt geen medisch attest voor dat deze bewering staat. Er wordt niet aangetoond dat u een bepaalde medische behandeling zou nodig hebben die niet in Turkije beschikbaar en toegankelijk zou zijn. U zou ook altijd in verlatingsangst geleefd hebben en niet weg willen van de mensen die u dierbaar zijn. Dit blijkt niet uit uw laatste veroordeling waardoor u van 27.03.2018 tot 12.11.2019 was opgesloten in de gevangenis en gescheiden was van uw familie.

U verklaarde dat u nierstenen hebt maar u legt geen medisch attest voor dat deze bewering staat. Er wordt niet aangetoond dat u een bepaalde medische behandeling zou nodig hebben die niet in Turkije beschikbaar en toegankelijk zou zijn.

De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Nergens uit uw administratief dossier blijkt dat een terugkeer naar Turkije een risico op schending van het artikel 3 van het EVRM zou inhouden.

Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende 6 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen in het kader van uw recht op gezins- en familiaal leven, overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake. Indien u effectief voldoet aan de

voorwaarden om een recht op verblijf in het Rijk te bekomen hoeft onderhavig inreisverbod voor u dan ook geenszins een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te vormen.

Gezien uw hele familie in België woont, uw nog jonge leeftijd, uw spijtbetuigingen, wordt het inreisverbod beperkt tot 6 jaar, in de hoop dat dit u tot inzicht zal brengen om u in de toekomst beter te gedragen en opnieuw een leven in normale omstandigheden op te bouwen. U dient te beseffen dat u, gezien de veroordelingen die u heeft opgelopen, een veel langer inreisverbod zou kunnen gekregen hebben.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van:

“- Artikel 22§1,3° en 23, 62 §§ 1 en 2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- Artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen
- het zorgvuldigheidsbeginsel
- het rechtszekerheidsbeginsel”

Het eerste middel wordt als volgt toegelicht:

“6-1.1- Eerste onderdeel: geen “ernstige redenen van openbare orde”

6-1.1.1- De Motivering van de bestreden beslissing

1- De Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. Demotivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk...“Vage duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet-plausibele motivering, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen is nietafdoende” (VAN HEULE, D., Vluchtelingen: Een overzicht na de Wet van 6 mei 1993. Gent, Mys en Breesch, 1993, 78. en VAN HEULE, D., “De motiveringsplicht en devreemdelingenwet”, T. V.R., 1993/2, 67-71).

De motivering moet in feite en in rechte afdoende zijn, en uit alle motieven zelf moet blijken dat de overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen.

Overeenkomstig voormelde wetsbepalingen dienen administratieve beslissingen met afdoende redenen omkleed te zijn.

2- De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid die de beslissing heeft genomen, bij de beoordeling van de beslissing tot beëindiging, is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op de grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

6-1.1.2 De geschonden wetsbepalingen

3- De aangehaalde artikelen van de Vreemdelingenwet waar de bestreden beslissing op gebaseerd is, luiden- momenteel- als volgt:

Artikel 22:

1. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

- 1° de gevestigde onderdaan van een derde land;
- 2° de onderdaan van een derde land die de status van langdurig ingezetene in het Rijk geniet;
- 3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.

Artikel 23:

§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

6-1.1.3 Wijzigingen aan de Verblijfwet in 2017: “ernstige schending van de openbareorde”

4- De inhoud van deze artikelen zoals ze hierboven vermeld staan is er gekomen door de Wet van 27 februari 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 19 april 2017.

Volgens diverse persberichten had deze wet onder andere tot doel om vreemdelingen die geboren zijn in België te kunnen verwijderen van het grondgebied, en de bestaande procedures van beëindiging van verblijf efficiënter te maken.

5- Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat de overheid de bedoeling had om vreemdelingen die een gevaar vormen in het kader van terrorisme te kunnen verwijderen van het grondgebied, ook al zijn zij verankerd in België. De wet is er dus gekomen in het kader van de maatregelen in de bestrijding van terrorisme:

“Het is van het grootste belang dat de bevoegde bestuurlijke overheid beschikt over voldoende vrijheid van handelen teneinde de bescherming van personen en instellingen te verzekeren. Er moeten in het bijzonder aangepaste maatregelen genomen kunnen worden in gevallen van terrorisme, gevallen die met terrorismeverband houden, gewelddadige radicalisering en/of vrijheidsonderdrukking of andere vormen van zware criminaliteit. Voor de regering is dit een absolute prioriteit.”(Memorie van Toelichting, pagina 17)

De vermelding 'of andere vormen van zware criminaliteit' lijkt een kleine toevoeging, maar heeft verstrekende gevolgen. Waar het onmiddellijk duidelijk is welke vormen van gedragingen vallen onder 'terrorisme, gevallen die met terrorisme verband houden, gewelddadige radicalisering en/of vrijheidsonderdrukking', is dit niet het geval voor 'andere vormen van zware criminaliteit'. Deze kleine toevoeging lijkt de deur open te zetten voor een zeer ruime toepassing, terwijl er voorgehouden werd dat de wet nodig was ter bestrijding van terrorisme.

6- In casu wordt er toepassing gemaakt van artikel 22§1,° Vw. op de situatie van verzoeker. Hij is een derdelander die sinds 20 jaar gevestigd is in België. Bijgevolg kan zijn recht op verblijf door de nieuwe wet enkel beëindigd worden om “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. Deze begrippen worden in de wet niet gedefinieerd, maar de memorie van toelichting geeft op dit vlak enige verduidelijking. In eerste instantie werd er verduidelijkt wat er moest worden verstaan onder de begrippen 'openbare orde' en 'nationale veiligheid'. Na advies van de Raad van State werd er toelichting gegeven over het begrip “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”, en dit in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

“Zo veronderstelt het begrip openbare orde, als het tot doel heeft een afwijking van een principe te rechtvaardigen, “[...] hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige

bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.” (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak). Het Hof heeft het begrip “nationale veiligheid” al moeten interpreteren. Het doelt op de binnenlandse veiligheid en de buitenlandse veiligheid. Het omvat namelijk “[...]de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen [...]”. (arrest H.T., 24 juni 2015, C 373/13, EU:C:2015:413, punt 78 en vermelde rechtspraak).” (Memorie van Toelichting, pagina 20)

7- Nog volgens de memorie van toelichting houdt het begrip ernstig gevaar voor de openbare orde in dat de omstandigheden die het einde van het verblijf rechtvaardigen een hogere graad van ernst moeten bezitten dan de graad van ernst die vereist is om een einde te maken aan het beperkt of onbeperkt verblijf op grond van het nieuwe artikel 21. (Memorie van Toelichting, pagina 22)

“Al naargelang de beschouwde verblijfsstatus moeten de redenen van openbare orde of nationale veiligheid die aan het verblijf een einde kunnen maken een meer of minder hoge graad van ernst hebben. Er wordt dus een onderscheid gemaakt tussen “redenen”, “ernstige redenen” en “dwingende redenen”, welke redenen overigens hetzij de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij enkel de nationale veiligheid kunnen betreffen. Aangezien de begrippen “redenen van openbare orde of nationale veiligheid”, “ernstige redenen” of “dwingende redenen” uit de Europese akten zijn gehaald, dienen zij conform de rechtspraak van het Hof van Justitie te worden geïnterpreteerd. Zoals hierboven vermeld, houdt het begrip “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse veiligheid van de Staat omvattend (arrest P.I., 22 mei 2012, C 348/09, EU:C:2012:300, punt 34; arrest J.N., 15 februari 2016, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punt 67). De “ernstige redenen” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen, en de “dwingende redenen” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “ernstige redenen” breder is dan het begrip “dwingende redenen” (arrest P.I., 22 mei 2012, C- 348/09, EU:C:2012:300, punt 19, en vermelde rechtspraak).” (Memorie van Toelichting, pagina 22-23)

8- Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten maatregelen van openbare orde of openbare veiligheid uitsluitend berusten op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Volgens het Hof “vormt het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen motivering van deze maatregelen. Het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling doet bijgevolg slechts ter zake voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, blijkt dat sprake is van persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging van de openbare orde vormt” (HVJ 7 juni 2007, Commissie/Nederland, C-50/06, punt 41).

Dit principe wordt ook expliciet overgenomen, en verduidelijkt in de Memorie van Toelichting:

“Wanneer zij overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, moet de bevoegde overheid dus, geval per geval, nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijk een juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C- 373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C:1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzhov, 17

november.2011, C-434/10, EU:C:2011:750),dekken. Toch dient erop gewezen dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip “dwingende redenen van nationale veiligheid”.”
(Memorie van Toelichting, pagina 24-25)

Uit de rechtspraak van het EHRM werd aldus een lijst van misdrijven gedistilleerd die kunnen beschouwd worden als een “ernstige reden” van openbare orde. Zelfs indien een misdrijf op deze lijst voorkomt, dan nog moet per geval gemotiveerd worden waarom deze zaak een voldoende graad van ernst heeft om als een “ernstige reden” van openbare orde te kunnen beschouwd worden.

9- Verzoeker werd veroordeeld voor drie feiten van diefstal met verzwarende omstandigheden. In de periode april/mei 2013 heeft hij met name twee inbraken gepleegd, en in maart 2018 heeft hij een diefstal met geweld gepleegd. Deze feiten komen niet voor in de Memorie van Toelichting, noch in de rechtspraak van het EHRM. De misdrijven op de lijst lijken een uiting te zijn van ofwel een vorm van goed georganiseerde criminaliteit, of van bepaalde zwaarwichtige feiten zoals terrorisme of zedenfeiten gepleegd op minderjarigen. Dit laatste is een belangrijke toevoeging, er kan namelijk moeilijk ontkend worden dat zedenfeiten gepleegd op meerderjarigen geen ernstige feiten zouden zijn. Nochtans vermeldt het EHRM en de memorie van toelichting expliciet dat het moet gaan om zedenfeiten gepleegd op minderjarigen. Dit wijst er dus op dat er wel degelijk verschillen in gradatie bestaan. Een ernstig misdrijf is daarom nog geen “ernstige reden” van openbare orde. Ook het 'gewone' begrip “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” houdt het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving.

10- De bestreden beslissing motiveert niet waarom er in casu geen sprake is van “redenen” van openbare orde, maar wel van “ernstige redenen” van openbare orde. Dit onderscheid is nochtans van belang, want in casu moet artikel 22§1,3° ww worden toegepast, waardoor het verblijf van verzoeker enkel kan beëindigd worden in geval van “ernstige redenen” van openbare orde.

De bestreden beslissing schendt also artikel 22§1,3° ww.

6-1.2. Tweede onderdeel: Geen werkelijk en actueel gevaar 1- Verzoeker herneemt hier, voor zover als nodig, hetgeen werd uiteengezet onder punt 6-1.1.1 t.e.m. 6-1.1.3.

2- Bij de bepaling van het gevaar voor de openbare orde dient er niet alleen gekeken te worden naar de graad van ernst van de gepleegde misdrijven, er moet bovendien gekeken worden naar het gedrag dat een vreemdeling heeft gesteld waardoor hij een werkelijk, actueel en dreigend gevaar is, gelet op al de omstandigheden die hoger vermeld werden. De actuele bedreiging moet gebaseerd zijn op een beoordeling of het gedrag van verzoeker in het verleden een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare of nationale veiligheid oplevert, of een inschatting zijn van het toekomstig gedrag van verzoeker op basis van objectieve elementen. De Minister heeft in haar beslissing enkel aandacht voor het delictueel gedrag van verzoeker uit het verleden en houdt geen rekening met de recidivebeperkende maatregelen die sinds zijn laatste veroordeling zijn genomen.

3- Verzoeker kwam als minderjarige in contact met de Jeugdrechtbank. Zoals uit het vonnis van de Strafvuiteringsrechtbank blijkt, verkeerde verzoeker in een milieu waarin er verscheidene personen op het verkeerde pad zijn geraakt. Onder invloed van zijn jeugdvrienden heeft hij zich in zijn puberteit laten meeslepen.

Op zijn 18 jaar pleegde hij twee feiten van diefstal met geweld. Hij kreeg hiervoor een gevangenisstraf van 2 jaar effectief en 2 jaar met uitstel voor een periode van 5 jaar.

Op zijn 23 jaar pleegde hij opnieuw een diefstal met geweld. Hij kreeg hiervoor een gevangenisstraf van 30 maanden, en door deze veroordeling moest ook de eerdere voorwaardelijke straf uitgevoerd worden.

4- De Minister baseert zich voor het bepalen van de werkelijke en actuele bedreiging voor de openbare orde volledig op de veroordelingen van verzoeker. Uit deze veroordelingen meent de Minister een criminele ingesteldheid af te leiden: “uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij

gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen”.

De vereiste van een werkelijke en actuele bedreiging van de openbare orde valt niet te rijmen met het begrip ‘valt niet helemaal uit te sluiten’. Indien het niet uit te sluiten valt dat verzoeker ooit opnieuw criminele feiten zou plegen, dan wil dit nog niet zeggen dat er een werkelijk, laat staan actueel, gevaar is voor een schending van de openbare orde. De Minister moet aantonen dat het zeer waarschijnlijk (‘werkelijk’) is dat verzoeker een gevaar vormt, en dat hij dit gevaar nu (‘actueel’) vormt.

Bovendien lijkt de Minister aan te geven dat ze er vertrouwen in heeft dat verzoeker geennieuwe feiten zal plegen zolang hij onder een vorm van controle staat en inziet dat het in zijn eigen belang is om zijn gedrag te reguleren:

“Het feit dat u zich correct gedroeg in de gevangenis- een periode waarin u onder een strenge overheidscontrole stond en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen aan ernstige beperkingen was onderworpen- en bijgevolg geen tuchtmaatregelen opliep, biedt evenmin garantie dat u dergelijk gedrag blijft volhouden wanneer u niet langer onder strikt toezicht zou staan. Dat u reeds uitgaansvergunningen kreeg die blijkbaar zonder problemen verlopen zijn, en het gegeven dat u sinds 12.11.2019 een elektronisch toezicht werd toegekend, wil geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht. Uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht zijn ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunning of het elektronisch toezicht te recidiveren.”

Het is uiteraard ook in zijn eigen belang dat verzoeker zich in de toekomst zal gedragen, want niet alleen zal hij dan voor een lange periode opgesloten worden, hij zal ook zijn verblijfsrecht verliezen. Indien de Minister er dus van uitgaat dat verzoeker zich kan gedragen als hij zelf weet dat dit in zijn eigen belang is, dan kan er nog moeilijk gesteld worden dat verzoeker een werkelijk en actueel gevaar vormt voor de openbare orde.

De Minister lijkt ook aan te geven dat zij van mening is dat er door de overheidscontrole geengevaar op recidive is, aangezien volgens haar het correcte gedrag van verzoeker tijdens zijn hechtenis, zijn uitgaansvergunningen en het elektronisch toezicht hiervan het gevolg is. Verzoeker zal wel degelijk nog een ruime tijd onder overheidscontrole staan. Verzoeker bereikt pas het einde van zijn straf op 11.09.2022, dus binnen 2,5 jaar. Bovendien is het zodat, indien verzoeker een voorwaardelijke invrijheidstelling zou bekommen, hij zich nog tweejaar lang aan de controle van de Strafvuistvoeringsrechtbank moet onderwerpen (artikel 72 Wet op de Strafvuistvoering). De overheidscontrole op het gedrag van verzoeker is dus nog lang niet voorbij. Aangezien de Minister zelf stelt dat het moeilijk is om te recidiveren tijdens het elektronisch toezicht, kan er dan ook geen sprake zijn van een actueel gevaar voor de openbare orde. Verzoeker staat nog steeds onder elektronisch toezicht.

5- Verzoeker heeft een aantal elementen aangehaald om aan te tonen dat hij geen gevaar(meer) vormt voor de openbare orde, maar deze worden steeds simpelweg afgewimpeld door de Minister. Telkens hij een document aanbracht dat kon aantonen dat hij concrete, recidivebeperkende maatregelen had genomen, dan werd geantwoord dat dit nog niet volledig uitsluit dat verzoeker geen nieuwe ernstige feiten zal plegen in de toekomst. Verzoeker kan niet aantonen dat hij nooit meer criminele feiten zal plegen, dit is een onmogelijk bewijs. Verzoeker heeft wel voldoende inspanningen geleverd om aan te tonen dat zijn inzicht veranderd is, dat hij beseft wat hij verkeerd heeft gedaan, dat hij weet wat hij moet doen in de toekomst, en dat hij zich aan zijn voorwaarden zal houden. Bovendien is het nog steeds aan de Minister om aan te tonen, aan de hand van objectieve gegevens, rekening houdend met meer dan enkel de veroordelingen van verzoeker, dat hij een werkelijk en actueel gevaar is.

Verzoeker geeft een overzicht van de elementen die hij heeft aangehaald om aan te tonen dat hij concrete inspanningen levert om geen nieuwe criminele feiten te plegen:

a- Verzoeker heeft geen enkele tuchtmaatregel opgelopen tijdens zijn verblijf van 1,5 jaar in de gevangenis. Gelet op zijn aangehaalde agressie-en impulsiviteitsproblematiek is dit een belangrijke indicator voor toekomstig gedrag.

Zoals hoger aangehaald is dit volgens de Minister het gevolg van de strikte overheidscontrole op zijn doen en laten. Het is echter zeer uitzonderlijk dat een gedetineerde op 1,5 jaar geen enkele tuchtmaatregel opgelegd krijgt, zeker indien deze persoon zou getuigen van een criminele ingesteldheid die hem een gevaar maakt voor de openbare orde. In de gevangenis zitten veel vreemden bij mekaar opeen kleine oppervlakte, zijn er voldoende verdovende middelen te vinden en zijn er dagelijks agressie-incidenten. Gelet op de agressie-en impulsiviteitsproblematiek die er zou zijn geweest bij verzoeker, is dit wel degelijk een zeer relevant gegeven om te bepalen of zijn persoonlijk gedrag een werkelijk en actueel gevaar zou kunnen opleveren voor de openbare orde.

b– Verzoeker heeft zich ingeschreven bij de Examencommissie (bestreden beslissing p.5, §2). Verzoeker heeft zijn opleiding niet afgemaakt en wenst dit alsnog te doen en een degelijk diploma te behalen om zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat hiermee rekening werd gehouden.

c– Verzoeker heeft zich ingeschreven voor de cursus ‘Op vrije voeten’ (bestreden beslissing p.5 §2). De hechtenis van 1,5 jaar heeft zijn impact gehad op verzoeker. Ten gevolge van de gesprekken met de psycho-sociale dienst heeft hij ingezien dat hij zijn problemen bespreekbaar moet stellen en de nodige hulp moet aanvaarden. Deze cursus gaat hij volgen om de overstap naar een leven buiten de gevangenis te vergemakkelijken.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat hiermee rekening werd gehouden.

d– Verzoeker woont terug in bij zijn ouders en zijn twee zussen. Uit de maatschappelijke enquête die werd opgesteld in het kader van de reclassering blijkt dat de ouders zelf wensen om hun zoon beter te controleren. Verzoeker heeft de feiten met hen besproken en zij keuren zijn gedrag ten sterkste af. Zij willen hem helpen om zijn leven terug op orde te krijgen en ervoor te zorgen dat hij een gezin kan stichten met zijn vriendin.

De Minister stelt hierover alleen dat hij ook al inwoonde bij zijn familie toen hij de vorige feiten pleegde. Zij negeert de periode van lange hechtenis, de controle van de Justitieassistenten en de impact van de dreiging van de beëindiging van het recht op verblijf van hun zoon.

e– Verzoeker heeft een tewerkstelling gevonden. In eerste instantie werd hij in dienstgenomen als schoonmaker op bouwerven, maar inmiddels heeft hij zich na enkele maanden al kunnen opwerken tot ‘ploegbaas’ (zie verslag Justitieassistenten 08.04.2020, waarover verder meer). Zijn werkgever blijkt zeer tevreden te zijn over zijn werkhouding en hem te vertrouwen. Daarom hebben ze tijd en geld geïnvesteerd om hem op te leiden tot ploegbaas en kunnen ze hem nu niet meer missen als werkracht.

Het antwoord van de Minister:

“Uw voormalige vrienden wonen in de buurt, als u opnieuw verleid wordt veel uit te gaan, zal het inkomen dat u als schoonmaker verdient snel op zijn, zeker gezien u nog penale boeten, gerechtsonkosten en burgerlijke partijen moet afbetalen dan wel aan het afbetalen bent.”

Ten overvloede wordt gesteld dat dit wel zeer hypothetisch is en bezwaarlijk als een argument kan aangewend worden om aan te tonen dat verzoeker een werkelijk en actueel gevaar vormt voor de openbare orde. Volgens de Minister moet hij daarvoor eerst verleid worden door zijn oude vrienden om uit te gaan en al zijn inkomen daaraan te spenderen.

f– Verzoeker is een behandeling gestart voor zijn agressie-en impulsiviteitsproblematiek. Zoals vermeld in de bestreden beslissing: “Uit het vonnis blijkt dat de PSD aangaf dat u op erg constructieve wijze meewerkte aan de gesprekken. Doch blijkt hieruit eveneens dat er aanwijzingen voor een impulsieve persoonlijkheid weerhouden worden en dat u agressief uit de hoek kan komen. Voor deze agressie en impulsiviteit heeft u nood aan begeleiding, deze zal worden waargenomen door CGG VAGGA”. Deze begeleiding is een zeer recidive beperkende maatregel, maar de Minister zegt niet waarom deze begeleiding niet afdoende zou zijn om het gevaar op recidive te beperken.

Bovendien verwijst de Minister in de bestreden beslissing wel naar de begeleiding die verzoeker moet volgen bij CGG Vagga, maar laat ze na om te vermelden dat het profiel van verzoeker als ‘te licht’ werd omschreven om in aanmerking te komen voor U-TURN. Het vonnis van de SURB meldt hierover het volgende:

“U werd hiervoor aangemeld bij U-Turn maar zij gaven aan dat uw profiel te licht is ten aanzien van de doelgroep waarmee zij werken.” (vonnis SURB p,2)

Zoals blijkt uit de informatie op hun website (www.uturn.be- stuk 2) begeleiden zij jongvolwassenen met een multi-problematische achtergrond die meerdere zware delicten pleegden. Een begeleiding kan opgestart worden indien :

“– je tussen 18 en 35 jaar oud bent

– je na je detentie in de stad Antwerpen woont

– je meerdere zware feiten hebt gepleegd

– je geen verslavingsproblematiek hebt

– je geen specifieke psychiatrische ondersteuning nodig hebt

– je de intakeprocedure positief hebt doorlopen en de Strafvuiveringsrechtbank je vrijlaat onder Beperkte Detentie, Elektronisch Toezicht of Voorwaardelijke Invrijheidstelling

– je bereid bent om je leven de juiste kant op te sturen

– je bereid bent om op een open en eerlijke manier met ons in gesprek te gaan

– je jezelf wil engageren om op een intensieve wijze begeleid te worden.”(www.uturn.be/voor-wie)

Ondanks de aard van gepleegde feiten, is deze gespecialiseerde instantie toch van oordeel dat het profiel van verzoeker te licht is om in aanmerking te komen voor hun begeleiding. De profielen die zij wel begeleiden zijn de personen die kunnen aanzien worden als een ernstig gevaar voor de openbare orde en volgens hen valt verzoeker hier niet onder. Zelfs indien de Minister niet gebonden is door het oordeel van deze instantie omtrent het profiel van verzoeker, dan mag wel verwacht worden dat er rekening gehouden wordt met dit argument in het voordeel van verzoeker. De Minister laat echter na om te motiveren waarom er geenbelang wordt gehecht aan de beslissing van U-Turn om verzoeker niet te begeleiden omdat zijn profiel te licht is ten aanzien van de doelgroep waarmee zij werken. Dit is nochtans een belangrijke indicator bij het inschatten van de sociale gevaarlijkheid van verzoeker.

g– Verzoeker werd vrijgelaten onder elektronisch toezicht door de Strafvuiveringsrechtbank.

Volgens de Minister is zij niet gebonden door het oordeel van de Strafvuiveringsrechtbank en kan zij toch tot het besluit komen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker een gevaar is voor de openbare orde. De Minister heeft inderdaad de bevoegdheid gekregen om het verblijfsrecht van een derdelander met meer dan tien jaar verblijf in het Rijk te beëindigen indien zij van mening is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat die persoon een actueel en werkelijk gevaar is voor de openbare orde. Het kan echter niet ontkend worden dat een vonnis van een rechtbank die gespecialiseerd is in het inschatten van het gevaar voor recidive, een belangrijk element is waar rekening mee moet gehouden worden. Het louter vermelden van de beslissing van de SURB wil nog niet zeggen dat men hiermee effectief rekening heeft gehouden. De Minister weerlegt de inschatting van de SURB enkel door te verwijzen naar de strafrechtelijke veroordelingen die verzoeker heeft opgelopen in het verleden. De SURB was hier uiteraard van op de hoogte, maar toch heeft zij op het eerste verzoek van verzoeker het elektronisch toezicht toegekend.

6- De Minister haalt aan dat zij niet gebonden is door de beslissing van de Strafvuiveringsrechtbank en zelf op onderbouwde wijze kan motiveren waarom zij van mening is dat verzoeker toch een gevaar is voor de openbare orde, maar zij laat na te motiveren waarom de genomen recidive beperkende maatregelen niet zouden volstaan. De Minister blijft verwijzen naar het persoonlijk gedrag zoals zij het afleidt uit de veroordelingen van verzoeker, zonder op enige wijze rekening te houden met alle recidivebeperkende maatregelen die werden genomen. Het louter vermelden van deze maatregelen in de bestreden beslissing toont nog niet aan dat zij hier op redelijke wijze rekening mee heeft gehouden.

Door geen rekening te houden met de recidivebeperkende maatregelen die werden genomendoor verzoeker sinds zijn opsluiting, maar de actuele bedreiging voor de openbare orde enkel te baseren op zijn persoonlijk gedrag zoals dit zou blijken uit de opgelopen veroordelingen, motiveert de Minister haar beslissing niet op zorgvuldige wijze en komt zij op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit dat verzoeker een werkelijk en actueel gevaar voor de openbare orde vormt.

6-1.3 Derde onderdeel: schending hoorplicht

Artikel 62 § 1 Vw:

§ 1. Wanneer er wordt overwogen om het verblijf van een vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk of die het recht heeft om er

meer dan drie maanden te verblijven, te beëindigen of in te trekken wordt de betrokkene hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht en wordt hem de mogelijkheid geboden om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden.

Vanaf de ontvangst van het in het eerste lid bedoelde geschrift beschikt de betrokkene over een termijn van vijftien dagen om de relevante elementen schriftelijk over te zenden. Rekening houdend met de omstandigheden eigen aan het geval kan deze termijn worden ingekort of verlengd, indien dat nuttig of noodzakelijk blijkt te zijn voor het nemen van een beslissing.

7- Op 17.10.2019 werd verzoeker op de hoogte gebracht dat er een onderzoek werd ingesteld naar de mogelijkheid om zijn recht op verblijf te beëindigen. Verzoeker ging hierop over tot het verzamelen van een groot aantal documenten en bezorgde deze aan de Minister. Verzoeker ging er van uit dat, zoals gebruikelijk, er een onderzoek was opgestart naar aanleiding van zijn mogelijke nakende invrijheidstelling. Op het moment van de behandeling van zijn dossier door de Strafvuittvoeringsrechtbank op 31.10.2019 was er nog geen beslissing van de Minister.

In de bestreden beslissing geeft de Minister aan dat ze op de hoogte is van de toekenning van het elektronisch toezicht, maar heeft ze geen moeite gedaan om het verloop van dit elektronisch toezicht na te gaan. De Minister verwijst naar de verschillende voorwaarden die werden gesteld in het vonnis, heeft hier commentaar op geleverd, maar heeft niet het nodige gedaan om te verifiëren of het elektronisch toezicht een positief verloop kende, en of verzoeker de voorwaarden opvolgde.

Niet alleen heeft de Minister geen bijkomende documenten opgevraagd bij de Strafvuittvoeringsrechtbank, zij heeft ook verzoeker niet bijkomend de mogelijkheid geboden om hier toelichting bij te geven. Verzoeker werd op 28.10.2019 gehoord door de migratiebegeleider en pas op 08.04.2020 werd hem ter kennis gebracht dat er alsnog een beslissing werd genomen om zijn verblijf te beëindigen. De procedure uit artikel 22 §1,3 voorziet geen termijn waarbinnen de Minister haar beslissing moet nemen. Evenwel betekent dit ook dat verzoeker niet op de hoogte wordt gebracht wanneer de Minister beslist om zijn verblijf niet te beëindigen. Doordat verzoeker een groot aantal documenten in zijn voordeel had overgemaakt aan de Minister, de vragenlijst had ingevuld, er een toekenning was van elektronisch toezicht dat al 5 maanden actief liep, was verzoeker legitiem in zijn vertrouwen dat de Minister geen beslissing tot het beëindigen van zijn verblijf had genomen.

8- Om te kunnen beoordelen of verzoeker een actueel gevaar is voor de openbare orde moet er rekening gehouden worden met alle pertinente en recente gegevens. Het verloop van 5 maanden elektronisch toezicht is een pertinent element waarmee rekening dient gehouden worden bij de beoordeling of verzoeker een werkelijk en actueel gevaar is voor de openbare orde. Uit het dossier blijkt dat het meest recente element waarover de Minister beschikt, het vonnis van de SURB van 12.11.2019 betreft. Wanneer de Minister dan 5 maanden later een beslissing neemt tot beëindiging verblijf en in deze beslissing onder meer stelt dat de voorwaarden van de SURB het risico op recidive niet afdoende uitsluiten, dan had zij het verloop van het elektronisch toezicht tot op het nemen van de beslissing moeten evalueren. Minstens had de Minister verzoeker moeten uitnodigen om toelichting te verschaffen over zijn meest actuele situatie.

Indien verzoeker zou op de hoogte gebracht zijn dat de Minister dan toch nog geen (positieve) beslissing had genomen, dan had verzoeker alle nuttige documenten kunnen aanleveren die een zicht hadden kunnen bieden op het verloop van het elektronisch toezicht en zijn herintegratie in de maatschappij. Verzoeker heeft na het nemen van beslissing van de Minister de toelating bekomen van de Procureur des Konings tot inzage en kopijname van verslagen van de justitieassistent met betrekking tot het verloop van het elektronisch toezicht (stuk 3). Indien verzoeker de kans had gekregen om bijkomend gehoord te worden over de periode na zijn vrijlating, dan had hij dus ook deze verslagen kunnen voegen aan administratief dossier. Het verslag van werd pas opgesteld na het nemen van de beslissing tot beëindiging van verblijf, en dit op verzoek van de Procureur des Konings om na te kijken of het elektronisch toezicht moest herroepen worden. De justitieassistent stelt op vaste tijdstippen verslagen, maar kan dit ook op verzoek doen. Indien aan verzoeker de kans zou geboden zijn om toelichting te geven over zijn situatie sinds zijn vrijlating, dan zou hij aan de justitieassistent kunnen hebben verzoeken om een dergelijk verslag op te stellen. De opdracht hiertoe moet van de Procureur des Konings komen (of van de Strafvuittvoeringsrechtbank), maar gelet op het belang van het recht op verblijf voor het verloop van het elektronisch toezicht, zou de Procureur des Konings hiertoe onverwijld opdracht hebben gegeven.

9- In het verslag van 08.04.2020 opgesteld op verzoek van de Procureur des Konings na het nemen van de beslissing van de Minister, valt te lezen dat verzoeker alle voorwaarden correct opvolgt:

- verzoeker gaf correct gevolg aan elke oproeping/afspraak van de justitieassistent
- verzoeker woont nog in bij zijn ouders en 2 zussen, maar er werd wel al melding gemaakt van plannen om te gaan samenwonen met zijn vriendin van zodra er genoeg geld is.
- verzoeker volgt zijn begeleiding bij CGG Vagga goed op
- verzoeker heeft het CAW gecontacteerd voor het opstarten van de budgetbegeleiding
- verzoeker lost de penale boeten af, voor de burgerlijke partijen moet nog een regeling getroffen worden
- verzoeker brengt de nodige loonfiches bij om zijn tewerkstelling te attesteren. Bovendien is zijn werkgever zeer positief over zijn ingesteldheid en werd hij gepromoveerd tot ploegbaas:

“Na een telefonisch onderhoud met de werkgever van betrokkene, mevr. D.O., vernemen wij dat betrokkene recentelijk gepromoveerd zou zijn tot ploegbaas. De werkgever verklaart zeer tevreden te zijn over de werkhouding van justitiabele en hem te vertrouwen. Daarnaast zou het bedrijf veel tijd en geld geïnvesteerd hebben in het opleiden van betrokkene tot ploegbaas waardoor ze dhr. Sari niet kunnen missen als werkkraacht, aldus mevr. Dogan. Deze zaken worden eveneens bevestigd in een schrijven van mevr. Dogan aan onze dienst dat werd toegevoegd aan de loonbrieven. Bij het bekleden van deze functie is betrokkene verantwoordelijk voor het aansturen van de werkkrachten op verschillende werven. Het bedrijf is gespecialiseerd in het poetsen van bouwwerven.”

Volgens de Minister blijkt uit de veroordelingen van verzoeker dat hij een onbetrouwbaarpersoon zou zijn, die zich gemakkelijk zou laten verleiden door zijn vrienden om zijn geld uitte geven in het uitgaansleven. Uit de recente verslagen blijkt echter dat zijn nieuwe werkgever hem net wel als een betrouwbaar persoon omschrijft, zelfs in die mate dat hij zeer snel gepromoveerd werd. Gelet op het verslag van de justitieassistent heeft de Procureur des Konings toch niet aan de Strafvuistvoeringsrechtbank verzocht om het elektronisch toezicht van verzoeker te herroepen.

Gelet op de bestreden beslissing was dit echter wel een mogelijkheid, aangezien men zou kunnen vrezen dat verzoeker hierdoor zich zou willen onttrekken aan het gerecht of zijn voorwaarden niet meer zou naleven. Volgens de Procureur des Konings is er dus zelfs nu geen ernstig risico op het plegen van nieuwe feiten.

Aangezien dat uit de verslagen van de justitieassistent blijkt dat verzoeker zijn voorwaardenged opvolgt en er geen problemen te melden zijn, is dit een pertinent gegeven waar de Minister rekening mee had moeten houden om te bepalen of verzoeker nog een werkelijk én actueel gevaar oplevert voor een nieuwe schending van de openbare orde. De bestreden beslissing schendt zo de artikelen 23 en 62 van de vreemdelingenwet.”

In het tweede middel voert de verzoekende partij ook de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Het tweede middel overlapt deels het eerste middel zodat deze samen worden behandeld.

Het tweede middel licht toe:

“6-2- Tweede middel:

Schending van:

- Artikel 23 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, juncto artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens
- Artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen- artikel 62 §2 van de wet van 15 december 1980
- het zorgvuldigheidsbeginsel
- het rechtszekerheidsbeginsel

10- Vooreerst staat vast dat de loutere verwijzing naar de strafrechtelijke veroordelingen van verzoeker en art. 8, 2e lid EVRM niet afdoende is om de bestreden beslissing te rechtvaardigen. De Raad van State heeft immers reeds geoordeeld:

“Artikel 8 EVRM primeert als hogere norm boven de Vreemdelingenwet: de algemene stelling dat een “correcte” toepassing van de Vreemdelingenwet geen schending van art. 8 EVRM kan uitmaken volstaat niet. Dat de toepassing van de Vreemdelingenwet bij het nemen van de bestreden beslissing, zeker wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten, aan de voorwaarden van art. 8 EVRM moet worden getoetst, met name voor wat betreft de noodzaak in een democratische samenleving van inmenging in het gezinsleven van verzoekende partij en wat betreft de afweging tussen de belangen van de staat enerzijds en van de verzoekende partij en haar kinderen anderzijds.” (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552, T.Vreemd. 2012, 150.)

De beleidsmarge wordt overschreden wanneer overheden geen billijke afweging maken tussen het algemeen belang enerzijds, en het belang van het individu anderzijds. Of het nu een negatieve verplichting of een positieve verplichting betreft, in beide gevallen dienen degenen maatregelen gerechtvaardigd en proportioneel te zijn. Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr.210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben. De toepassing van de vreemdelingenwet moet aan de voorwaarden van artikel 8 van het EVRM worden getoetst (cf. RvS 26 mei 2009, nr.193.522). Er rust bijgevolg een onderzoeksplicht bij administratieve overheden: bij het nemen van een verblijfs- en/of verwijderingsbeslissing dienen steeds nauwgezet de individuele en concrete omstandigheden van een bepaald geval te worden onderzocht in het kader van een billijke belangenafweging.

11- Artikel 23 Vw. incorporeert artikel 8 EVRM en de evenredigheidstoets, en verplicht de Minister bij het nemen van een beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf, de ernst en de aard van de begane misdrijven af te wegen tegen de private belangen van de derdelander, met name:

- a– de duur van zijn verblijf in België*
- b– de band met België*
- c– de band met het land van herkomst*
- d– de leeftijd van de derdelander*
- e– de gevolgen voor hem van de beëindiging van het recht op verblijf*
- f– de gevolgen voor zijn familieleden.*

a- Verzoeker is al bijna 21 jaar in België. Hij kwam naar hier met zijn moeder en zus toen hij 4 jaar oud was. Hij heeft geen herinneringen aan zijn leven in het land van herkomst. Onder de oude versie van de wet zou het niet mogelijk zijn geweest om zijn recht op verblijf te beëindigen, net omdat hij nog zo jong was toen hij naar België is gekomen. Hierdoor is zijn band met België wel als uitzonderlijk te beschouwen. Zijn situatie is niet dezelfde als die van een derdelander die op oudere leeftijd naar België is gekomen en hier meer dan 10 jaar verbleef op het moment van het stopzetten van het recht op verblijf.

Gelet op de zeer jonge leeftijd waarop hij naar België is gekomen dient hier extra rekening mee gehouden te worden.

b- Het volgt uit punt a dat zijn band met België zeer sterk is. Hij is hier opgegroeid, is enkel in België naar school gegaan, en heeft enkel in België een vriendenkring kunnen uitbouwen. Hij heeft een zeer uitgebreide familie die hier woont. Hij heeft hier gewerkt in het verleden en is ook nu tewerkgesteld. Bovendien heeft hij al ruim 8 jaar een relatie met een Belgische vrouw, A. K. Zij hebben plannen om samen te gaan wonen en te trouwen, van zodra er meer financiële ruimte is.

Verzoeker heeft nooit in een ander land een leven uitgebouwd, enkel in België.

c- Verzoeker heeft amper een band met Turkije. Zijn ouders hebben hem 4 keer meegenomen op vakantie naar Turkije, en hij is nooit zonder zijn familie naar ginder gereisd. Bovendien is hij er al enkele jaren niet meer geweest. Turkije is voor hem geen land van herkomst, het is zelfs amper een vakantie-land te noemen voor hem.

Zijn ouders en zussen wonen in België, net zoals zijn ooms, tantes, neven en nichten. Hij heeft wel nog verre familie in Turkije wonen, maar hij kent deze niet.

d- De gevolgen voor verzoeker zouden zeer ernstig zijn. Hij heeft enkel een leven uitgebouwd in België, alsof hij hier geboren was, en zou worden weggestuurd naar een land dat hij enkel kent uit de verhalen van zijn ouders. Hij zou nooit op eigen initiatief voor een langere periode willen verblijven in Turkije, laat staan daar gaan wonen. Bovendien zou hij zijn vriendin, met hij wil trouwen, moeten achterlaten in België.

e- De familie van verzoeker valt op te delen in, enerzijds de leden van zijn gezin, en anderzijds, zijn vriendin. Zijn gezin zou enorm lijden onder zijn verwijdering uit België. Zij zijn een zeer hecht gezin waarbij de oudste kinderen nog lang na hun meerderjarigheid zijn blijven inwonen.

De gevolgen voor zijn vriendin zijn uiteraard nog veel erger. De Minister heeft blijkbaar vragen bij de oprechtheid van de informatie over de relatie van verzoeker, maar uit het verslag van de justitieassistentie blijkt wel degelijk dat verzoeker al lang een relatie heeft en dat zij plannen hebben om samen te gaan wonen. De relatie vertoont dus een duurzaam karakter ook al wonen zij momenteel nog niet samen.

Mevrouw K. is niet van Turkse afkomst, maar wel van Britse. Bovendien is zij verpleegkundige en is zij al enige tijd tewerkgesteld. De verwijdering van verzoeker zou met zich brengen dat of hun relatie tot een einde komt, of dat zij verzoeker volgt naar Turkije. Mevrouw K. heeft geen enkele band met Turkije en spreekt de taal niet. Het zou voor haar een bijna onmogelijke taak zijn om haar werk als verpleegkundige in Turkije uit te voeren, al was het maar omdat zij eerst de taal moet leren.

12- Het is kennelijk onevenredig om in deze omstandigheden, gelet op het gedrag van verzoeker sinds de veroordeling en zijn resocialisatie, de mogelijkheid geboden door het toezicht van de Strafvorderingrechtbank om minder ingrijpende maatregelen te nemen die het potentieel gevaar voor de openbare orde uitsluiten, het belang van het gezins- en privéleven van verzoeker, te besluiten tot een beëindiging van het verblijf van verzoeker. Bijgevolg schendt de bestreden beslissing artikel 23 Vw juncto art 8 EVRM.

Het middel is ernstig."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen. Hij moet kunnen beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Deze artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn. De aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op basis waarvan deze werd genomen. De juridische grondslagen zijn vermeld: artikel 22, §1, 3° en artikel 74/14, §3, van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissingen gaan uitvoerig in op de verschillende veroordelingen en misdrijven die de verzoekende partij heeft opgelopen/begaan en lichten toe waarom zij op ernstige wijze de openbare orde schaadt. Verder wijzen de bestreden beslissingen op de uitnodiging die werd verstuurd aan de verzoekende partij om alle documenten en elementen aan te brengen omdat een beëindiging van haar verblijf gepland werd. De verzoekende partij werd gehoord en meermaals gevraagd elementen aan te brengen die de beëindiging en haar vertrek uit België in de weg zouden staan: aard en gehechtheid van een eventuele gezinsband, duur verblijf en het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het herkomstland. Vervolgens bespreken de bestreden beslissingen de elementen die de verzoekende partij te kennen gaf.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) besluit derhalve dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, dervijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de formele motiveringsplicht, vervat in de aangevoerde bepalingen, wordt niet aangenomen.

2.3. Wel betwist de verzoekende partij de inhoud van de motieven van de bestreden beslissingen. Zij voert onder meer de schending van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 22, §1, 3°, 23 en 62, §§ 1 en 2, van de Vreemdelingenwet aan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken. De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn, zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315- 349).

Artikel 22, §1, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

1° de gevestigde onderdaan van een derde land;

2° de onderdaan van een derde land die de status van langdurig ingezetene in het Rijk geniet;

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.”

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten. Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd. § 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

Artikel 62, §§1 en 2, van de Vreemdelingenwet stelt:

“§ 1.

Wanneer er wordt overwogen om het verblijf van een vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk of die het recht heeft om er meer dan drie maanden te verblijven, te beëindigen of in te trekken wordt de betrokkene hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht en wordt hem de mogelijkheid geboden om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden.

Vanaf de ontvangst van het in het eerste lid bedoelde geschrift beschikt de betrokkene over een termijn van vijftien dagen om de relevante elementen schriftelijk over te zenden. Rekening houdend met de omstandigheden eigen aan het geval kan deze termijn worden ingekort of verlengd, indien dat nuttig of noodzakelijk blijkt te zijn voor het nemen van een beslissing.

De in het eerste lid bedoelde verplichting is niet van toepassing in de volgende gevallen :

- 1° indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten;
- 2° indien de bijzondere omstandigheden, eigen aan dit geval, dit in de weg staan of dit verhinderen, omwille van hun aard of ernst;
- 3° de betrokkene is onbereikbaar.

§ 2.

De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. De feiten die deze beslissingen rechtvaardigen worden vermeld, behalve indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten. Wanneer de in artikel 39/79, § 1, tweede lid, bedoelde beslissingen gebaseerd zijn op feiten die beschouwd worden als dwingende redenen van nationale veiligheid wordt in deze beslissingen vermeld dat ze gebaseerd zijn op dwingende redenen van nationale veiligheid in de zin van artikel 39/79, § 3."

2.4. De verzoekende partij stelt correct dat de artikelen 22 en 23 van de Vreemdelingenwet zijn gewijzigd door de wet van 24 februari 2017 *"tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken"*.

De wet van 24 februari 2017 *"wil een transparanter, coherenter en efficiënter verwijderingsbeleid voeren, in het bijzonder wanneer het doel het waarborgen van de openbare orde of de nationale veiligheid [...] is, met naleving van de fundamentele rechten van de betrokken personen"* (Parl. St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2215/001, p. 4). In het bijzonder *"gaat [het] erom de administratie de middelen te geven om sneller en efficiënter op te treden als de openbare orde of de nationale veiligheid bedreigd is"* (ibid.).

Het is niet betwist dat de verzoekende partij een derdelander is die meer dan tien jaar gevestigd is in België, zodat artikel 22 van de Vreemdelingenwet van toepassing is. Voor wat betreft de onderdanen van landen die geen lid zijn van de Europese Unie (verzoekende partij heeft de Turkse nationaliteit), wordt in de voorbereidende werken gelezen: *"een verschillende regeling toegepast, al naar gelang zij in België verblijven, ofwel illegaal of in het kader van een kort verblijf, ofwel in het kader van een lang verblijf"* (Parl. St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2215/001, p. 5).

Integendeel met wat de verzoekende partij suggereert, is de wetswijziging niet alleen uit de bestrijding van terrorisme gekomen. In de memorie van toelichting wordt gepreciseerd:

"Aangezien de begrippen 'redenen van openbare orde of nationale veiligheid', 'ernstige redenen' of 'dwingende redenen' uit de Europese akten zijn gehaald, dienen zij conform de rechtspraak van het Hof van Justitie te worden geïnterpreteerd" (ibid., p. 23).

De parlementaire voorbereiding, onder verwijzing naar die rechtspraak, vermeldt:

"Het begrip 'redenen van openbare orde of nationale veiligheid' [houdt] het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse veiligheid van de Staat omvattend » (ibid., p. 23).

« Het begrip 'ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid' [kan] het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie [...], de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit [...], de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad [...] dekken" (ibid., p. 24).

Het betoog van de verzoekende partij gaat voorbij aan de hele lezing van de memorie van toelichting en wordt het woord *"kan"* genegeerd. De Raad merkt nog op dat het Grondwettelijk Hof (hierna: het GwH) in haar arrest 112/2019 van 18 juli 2019 stelt:

"B.18.2. De « redenen » en de « ernstige redenen » van openbare orde of nationale veiligheid moeten worden geïnterpreteerd in het licht van artikel 23 van de wet van 15 december 1980, ingevoerd bij artikel 14 van de bestreden wet, waarin wordt vermeld dat de beslissingen tot beëindiging van het verblijf enkel kunnen worden gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en dat dat gedrag « een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving [moet] zijn ». In die bepaling wordt eraan toegevoegd dat « motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, [...] niet [mogen] worden aangevoerd »

en wordt gepreciseerd dat bij het nemen van de beslissing rekening moet worden gehouden « met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid » die is begaan of met het gevaar dat van de betrokken vreemdeling uitgaat. (...)

B.19.3. Het bestaan van één of meer ten aanzien van de betrokken vreemdeling uitgesproken strafrechtelijke veroordelingen is noch een noodzakelijke voorwaarde, noch een voldoende voorwaarde, opdat een beslissing wordt genomen waarbij aan zijn verblijfsrecht een einde wordt gemaakt om reden of om ernstige reden van openbare orde of nationale veiligheid. Zoals in artikel 23 van de wet van 15 december 1980, ingevoegd bij artikel 14 van de bestreden wet, wordt gepreciseerd, moet een individueel onderzoek geval per geval worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid, de actualiteit en de ernst van de bedreiging die van de vreemdeling uitgaat voor een fundamenteel belang van de samenleving. Bij dat onderzoek moeten weliswaar de eventuele veroordelingen uit het verleden in overweging worden genomen, maar het moet ook betrekking hebben op het huidige gedrag van de betrokkene en op het voorzienbare gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit.”

De verzoekende partij kan wel gevolgd worden dat de maatregelen van openbare orde uitsluitend berusten op het persoonlijk gedrag van haar, dat ze ernstig moeten zijn en dat ze actueel een bedreiging voor de openbare orde vormen. De verwijzing naar het citaat van de pagina's 24 en 25 van de hoger vernoemde memorie van toelichting, geven enkel voorbeelden op. Deze voorbeelden zijn niet limitatief.

De verzoekende partij betwist dat door haar persoonlijk gedrag er ernstige redenen van openbare orde bestaan. Zij houdt voor dat een ernstig misdrijf nog geen ernstige reden van openbare orde is.

De verzoekende partij gaat hiermee voorbij aan de volgende vaststellingen in de bestreden beslissingen, die steun vinden in het administratief dossier, en die aantonen dat de bestreden beslissingen niet louter een opsomming weergeven van de opgelopen veroordelingen:

“Sinds zeer jonge leeftijd beging u strafbare feiten. De jeugdbeschermingsmaatregelen die genomen werden teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren, hebben u niet op het rechte pad kunnen brengen. Er werden u tal van kansen geboden om u te herpakken. Tevens werd u toevertrouwd aan een rijksgesticht voor observatie en opvoeding onder toezicht. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt en ook nadat u meerderjarig werd, bleef u volharden in het plegen van misdrijven.

Op 09.04.2013 en op 09.05.2013 pleegde u diefstallen met geweld (met verzwarende omstandigheden) ten nadele van “Massagewereld” en van “Massagerie” voor een bedrag van 2.750 euro en van 1.500 euro. U heeft geen rekening gehouden met de zeer ernstige gevolgen van uw handelen voor de slachtoffers. U heeft enkel gehandeld uit winstbejag. Uw slachtoffers leven en werken sinds u hen overviel met het besef dat zij op hun werkplek bijzonder kwetsbaar zijn voor dit soort van (feiten. De gepleegde feiten zijn zeer ernstig en getuigen van een gebrek aan respect voor het eigendomsrecht en de fysieke en psychische integriteit van anderen en dragen zeer substantieel bij tot het onveiligheidsgevoel in onze samenleving en kunnen geenszins getolereerd worden. U staat bovendien duidelijk niet in het minste stil bij de nefaste financiële gevolgen die uw daden veroorzaken, hetgeen uw opportunisme en egoïstische ingesteldheid verder aantoont.

Op 25.06.2014 werd u voor deze twee diefstallen met geweld veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar met probatieuitstel voor een periode van 5 jaar voor 2 jaar. Ondanks het gegeven dat u reeds als minderjarige meermaals in aanraking kwam met de jeugdrechtbank, naar aanleiding van diefstal met geweld en opzettelijke slagen, gaf Justitie u nog een kans. Het verleende uitstel, de duur ervan en de mogelijkheid van herroeping moesten u aanzetten tot gedragsverbetering. De kans die u werd geboden werd duidelijk niet naar waarde geschat. Dit uitstel diende immers ten gevolge van het vonnis d.d. 18.09.2018 herroepen te worden.

U pleegde namelijk op 26.03.2018 opnieuw een bijzonder ernstig misdrijf. U leek niet te beseffen dat probatie-uitstel een gunst is, die geenszins vrijblijvend is en die een strikt engagement vergt. U had nochtans zelf ingestemd met de probatievoorwaarden, hieruit kan redelijkerwijze afgeleid worden dat u zich niet aan uw woord houdt, onbetrouwbaar bent en weinig zin voor verantwoordelijkheid heeft. U had duidelijk geen lessen getrokken uit uw eerste veroordeling als meerderjarige.

Op 26.03.2018 maakte u zich opnieuw schuldig aan een bijzonder ernstig misdrijf. De politie werd opgeroepen naar de Beverenstraat in Kruibeke, waar een persoon in zijn eigen woning zou zijn

overvallen. De politie trof het slachtoffer aan op straat, zichtbaar overstuur, in pyjama. Hij droeg één pantoffel en zwarte tape rond zijn hals. Hij stelde dat twee mannen eerder die morgen aan zijn woning hadden aangebeld en gevraagd of ze mochten komen kijken naar de gas, voor de eindafrekening. Toen hij meedeelde dat er geen gas was, kreeg hij een vuistslag in zijn gezicht, waarna hij viel. Vervolgens werd hij gekneveld aan beide enkels en polsen, werd hij met tape geblinddoekt en over zijn ganse lichaam geslagen en gestampt, tot zelfs in zijn geslachtsdelen. Jullie eisten geld en de sleutels van zijn voertuig. Omdat hij zei dat hij geen geld had, begonnen jullie de woning te doorzoeken. Jullie lieten hem daarop alleen. Uw slachtoffer slaagde erin zich te bevrijden en naar buiten te vluchten waar hij een voorbij rijdend voertuig tegenhield. De bestuurder van dat voertuig verwittigde de politie. Toen de politie ter plaatse kwam, probeerde u net de woning te verlaten. U droeg een gele fluo jas en witte helm. Toen u de politie zag, liep u terug het huis binnen om langs achter weg te lopen. U kon evenwel door een andere politieploeg zonder veel problemen worden gearresteerd.

U en uw kompaan vermommen jullie als werkmannen en drongen met geweld binnen in de woning van jullie slachtoffer met als enige bedoeling om er te stelen. Hierbij schuwden jullie het gebruik van geweld niet. Door de toegebrachte verwondingen was het slachtoffer minstens 1 week arbeidsongeschikt. Het spreekt voor zich dat dit voor het slachtoffer erg traumatiserend was, en mogelijk een blijvende indruk nalaat. Het slachtoffer verklaarde dat "de kleine man", waarmee naar u verwezen werd, de leiding leek te nemen.

Dit soort feiten veroorzaakt hevige angstgevoelens en gevoelens van onveiligheid in de samenleving. Ten gevolge van feiten als deze, durven burgers hun huisdeur bijna niet meer te openen wanneer onbekenden (al dan niet in uniform/werkkledij) aanbellen. De eigen woning is bij uitstek een plek waar men zich veilig moet kunnen voelen. Burgers moeten ervan uit kunnen gaan dat zij daadwerkelijk te maken hebben met officiële controleurs en niet met personen met verkeerde bedoelingen. U heeft uw slachtoffer ongetwijfeld een traumatiserende angst bezorgd en psychisch letsel aangedaan. Door aldus te handelen heeft u in zeer ernstige mate inbreuk gemaakt op de persoonlijke integriteit van het slachtoffer.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u niet minder dan 3 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen. U had geen geldig rijbewijs en verloor het recht tot sturen, u was 2 maal onder invloed van stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden, u droeg 2 maal geen gordel en respecteerde de gebruikersvoorwaarden van het voorlopig rijbewijs niet. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag.

De aard van de gepleegde feiten en het herhaaldelijk karakter maken dat het risico dat u ook in de toekomst opnieuw de openbare orde zou kunnen schaden, niet uitgesloten kan worden. Bovendien was er bij de feiten d.d. 09.04.2013, 09.05.2013 en 26.03.2018 sprake van vertoon van vuurwapens. Het risico dat zo'n gewapende diefstal uit de hand loopt en dat dan het vuurwapen ook effectief gebruikt wordt waardoor slachtoffers ernstig verwond dan wel gedood worden valt niet uit te sluiten."

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij het gebruik van geweld met gebruik van wapens niet schuwt en de fysieke integriteit van burgers beschadigt omwille van geldgewin, dit herhaaldelijk. De verzoekende partij heeft bij het plegen van de misdrijven niet gearzeld om opzettelijke slagen en verwondingen toe te brengen, dit al sedert 2010, voor haar meerderjarigheid. Verder blijkt dat zij niet aarzelt om verkeersovertredingen te begaan die zeer ernstige gevolgen kunnen hebben voor elke burger, zoals het sturen van een motorvoertuig zonder een geldig rijbewijs, het rode verkeerslicht negeren en rijden met intoxicatie aan het stuur. De verzoekende partij leert geen lessen uit haar ondergane bestraffingen. Op 18 september 2018 werd de verzoekende partij in staat van herhaling opnieuw veroordeeld tot het plegen van diefstal met geweld waarbij zij een burger in diens woning overviel, deze burger een tape rond zijn hals geplaatst kreeg en geweld op het slachtoffer gebruikte met arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Ook de correctionele rechtbank van Dendermonde omschreef het gepleegde misdrijf als "een bijzonder ernstig misdrijf". In haar vonnis van 18 september 2018 wordt opgemerkt dat de verzoekende partij zich alles behalve passief opstelde en "In een recent verleden werd hij streng veroordeeld voor gelijkaardige feiten. Hij houdt voor dat hij 'goed is omkaderd', maar dit verhinderde niet dat hij opnieuw zwaar in de fout ging."

De onder dit punt geciteerde motieven van de bestreden beslissingen zijn dan ook niet kennelijk onredelijk en geven een correcte beoordeling weer. De Raad treedt derhalve de volgende motieven van de bestreden beslissingen bij:

“De aard van de gepleegde feiten en het herhaaldelijk karakter maken dat het risico dat u ook in de toekomst opnieuw de openbare orde zou kunnen schaden, niet uitgesloten kan worden. Bovendien was er bij de feiten d.d. 09.04.2013, 09.05.2013 en 26.03.2018 sprake van vertoon van vuurwapens. Het risico dat zo’n gewapende diefstal uit de hand loopt en dat dan het vuurwapen ook effectief gebruikt wordt waardoor slachtoffers ernstig verwond dan wel gedood worden valt niet uit te sluiten.

U verklaarde in uw hoorrecht dat u op het rechte pad zal blijven, dat u tot inzicht bent gekomen dat een leven in de gevangenis niks voor u is. U stelde dat u ook weet dat u echt in België wil blijven en dat u zich daarom aan alle wetten zal houden. U hoopt nog een kans te krijgen. In de brief die u schreef, stelde u spijt te hebben van de fouten die u beging en van al het kwade dat u bent tegengekomen. U stelt er alles aan te doen om u te herpakken en verklaart nog geen tuchtrapporten te hebben opgelopen. U meent dat uw moeder, vriendin en zussen “u in het oog zullen houden”. U schrijft dat u merkt dat u veranderd bent en dat ook de PSD en de directie in u geloven. U geeft aan dat uw uitgaansvergunningen en penitentiair verlof steeds zonder problemen verliepen. Dat u vrijwillig een agressiebegeleiding volgt, zowel binnen als buiten de gevangenis. U verklaart dat u heel goed beseft dat u moet veranderen, dat u werkt, sport en uw boetes betaalt.

U was nog maar 16 jaar toen u voor de eerste keer in aanraking kwam met de jeugdrechtbank. De maatregelen opgelegd door de Jeugdrechtbank hadden tot doel om ervoor te zorgen dat u in de toekomst op het rechte pad zou blijven en dat u tot het besef zou komen dat uw crimineel gedrag onaanvaardbaar was. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben echter niet het beoogde effect verwezenlijkt. U herviel telkens weer in uw gekende gedragspatroon. Het is duidelijk dat u de geboden kansen van de Jeugdrechtbank niet gegrepen heeft. Op 24.03.2014 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar effectief voor twee feiten van diefstal met geweld (met verzwarende omstandigheden). U ging in beroep tegen deze veroordeling en het Hof van Beroep besliste om uitstel te verlenen van de tenuitvoerlegging voor een gedeelte van 2 jaar van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van 4 jaar, dit voor een periode van 5 jaar. Het verleende uitstel was afhankelijk van een aantal voorwaarden waarmee u zich akkoord verklaarde. Hoewel de probatiemaatregel een tijdje een “aanvaardbaar verloop” (p.8 vonnis d.d. 18.09.2018) kende, pleegde u op 26.03.2018 toch alweer een bijzonder ernstig feit. De zoveelste kans die u niet greep. Niks garandeert dat u deze keer wel daadwerkelijk tot inzicht bent gekomen. Zoals hierboven uiteengezet, heeft u meermaals aangetoond dat u gemakkelijk zwicht voor het snelle geldgewin.

Dat u zagezegd goed omkaderd zou zijn en dat uw moeder, zussen en vriendin “u in het oog zullen houden” verandert hier niks aan. Dat heeft in het verleden immers niet verhinderd dat u zwaar in de fout ging, toen waren die personen er ook al.

Uit het aflossen van uw penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er trouwens geen enkel stuk voorligt waaruit blijkt dat u daadwerkelijk uw boeten afbetaalt.

Het feit dat u zich correct gedroeg in de gevangenis - een periode waarin u onder een strenge overheidscontrole stond en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen aan ernstige beperkingen was onderworpen- en bijgevolg geen tuchtmaatregelen opliep, biedt evenmin garantie dat u dergelijk gedrag blijft volhouden wanneer u niet langer onder strikt toezicht zou staan.

Dat u reeds uitgaansvergunningen verkreeg die blijkbaar zonder problemen verlopen zijn, en het gegeven dat u sinds 12.11.2019 een elektronisch toezicht werd toegekend, wil geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en uw elektronisch toezicht daar enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht. Uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht zijn ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen of het elektronisch toezicht te recidiveren. Nogmaals kan er op gewezen worden dat de probatiemaatregel (veroordeling d.d. 25.06.2014) een tijdje een “aanvaardbaar” verloop kende, maar toch liet u zich opnieuw verleiden om nieuwe zeer ernstige feiten te plegen. U wist nochtans wat u te wachten stond.

Ook het feit dat de Strafvuotoeringsrechtbank u in haar vonnis d.d. 12.11.2019 een elektronisch toezicht toekende, is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. Uit het vonnis blijkt dat de PSD aangaf dat u op erg constructieve wijze meewerkte aan de gesprekken. Doch blijkt hieruit eveneens dat er aanwijzingen voor een impulsieve persoonlijkheid weerhouden worden en dat u agressief uit de hoek kan komen. Voor deze agressie en impulsiviteit heeft u nood aan begeleiding, deze zal waargenomen worden door CGG Vagga. U heeft een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur als schoonmaker. In het verleden kende u voornamelijk korte tewerkstellingen waarbij u uw inkomen er bij het uitgaan volledig door draaide. U kan voor woonst terecht bij uw ouders maar in die buurt wonen echter veel vrienden waarmee u contact wenst te verbreken. De SURB stelt: "Het zal aan u zijn om dit daadwerkelijk door te zetten en een nieuwe start te maken." Welnu, u kreeg In het verleden al vaak kansen die u zoals reeds uiteengezet niet greep, u hield het niet vol opgelegde voorwaarden te blijven volgen ondanks dat er een straf boven uw hoofd hing. Uw voormalige vrienden wonen in de buurt, als u opnieuw verleid wordt veel uit te gaan, zal het inkomen dat u als schoonmaker verdient snel op zijn, zeker gezien u nog penale boeten, gerechtsonkosten en burgerlijke partijen moet afbetalen dan wel aan het afbetalen bent. Hoe dan ook nergens In de vreemdelingenwet is bepaald dat een vonnis van een SURB voorrang dient te krijgen op de toepassing van de artikelen m.b.t de beëindiging van het recht van verblijf van een vreemdeling indien vastgesteld wordt dat aan de toepassingsvoorwaarden van deze artikelen is voldaan. Het staat de Administratie derhalve vrij om op onderbouwde, redelijke en gemotiveerde wijze een ander standpunt in te nemen dan de SURB wanneer In het kader van het verblijfsrechtelijke contentieux beoordeeld dient te worden of de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om crimineel gedrag vol te houden of te herhalen. Het elektronische toezicht en het reclasseringsplan, net zoals de verleende uitgaansvergunningen en het penitentiair verlof, zijn gerelateerd aan uw detentie en uw individueel strafuitvoeringstraject (cf. ABRvS (NL) 18 mei 2017, ECU:NL:RVS:2017:1328). Het elektronisch toezicht is enkel een manier om een gevangenisstraf uit te voeren buiten de gevangenis. Uit het doorlopen van een individueel strafuitvoeringstraject en het uitwerken van een reclasseringsplan kan dan ook niet zonder meer blijken dat het gevaar voor recidive geweken is.

De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een Immorele, oneerlijke Ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke Integriteit en eigendom in het bijzonder. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. U schuwt daarenboven het gebruik van geweld niet. De financiële drijfveer en uw schijnbaar gebrek aan empathie schept ernstig recidivegevaar. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet In te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele Ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel 'en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen."

De verzoekende partij gaat voorbij aan de bijzondere ernst van de misdrijven die gepaard gingen met fysiek geweld, in staat van herhaling. Het gebruik van fysiek geweld met een vuurwapen, herhaaldelijk, in dit geval al van jonge leeftijd tot 2018, dit voor luttele geldsommen, ondanks de verblijven in de gevangenis en bovendien gepleegd terwijl er probatievoorwaarden als het zwaard van Damocles boven het hoofd van de verzoekende partij hing, vormen ernstige redenen van openbare orde. Het gegeven dat de verzoekende partij thans tracht deze feiten, correct weergegeven in de bestreden beslissingen, te minimaliseren, maakt de schending van de artikelen 22 en 23 van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk.

2.5. De verzoekende partij betoogt in wat zij haar tweede onderdeel noemt, dat zij geen werkelijk en actueel gevaar vormt. Zij stelt juist dat naast de ernst van de gepleegde misdrijven, beoordeeld moet worden of zij nog een actueel, werkelijk gevaar vormt voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde. Zij meent ten onrechte dat de bestreden beslissingen enkel rekening houden met het delictueel verleden en geen rekening houdt met de recidive beperkende maatregelen, genomen na de laatste veroordeling.

De bestreden beslissingen motiveren hierover:

“De aard van de gepleegde feiten en het herhaaldelijk karakter maken dat het risico dat u ook in de toekomst opnieuw de openbare orde zou kunnen schaden, niet uitgesloten kan worden. Bovendien was er bij de feiten d.d. 09.04.2013, 09.05.2013 en 26.03.2018 sprake van vertoon van vuurwapens. Het risico dat zo’n gewapende diefstal uit de hand loopt en dat dan het vuurwapen ook effectief gebruikt wordt waardoor slachtoffers ernstig verwond dan wel gedood worden valt niet uit te sluiten.

U verklaarde in uw hoorrecht dat u op het rechte pad zal blijven, dat u tot inzicht bent gekomen dat een leven in de gevangenis niks voor u is. U stelde dat u ook weet dat u echt in België wil blijven en dat u zich daarom aan alle wetten zal houden. U hoopt nog een kans te krijgen. In de brief die u schreef, stelde u spijt te hebben van de fouten die u beging en van al het kwade dat u bent tegengekomen. U stelt er alles aan te doen om u te herpakken en verklaart nog geen tuchtrapporten te hebben opgelopen. U meent dat uw moeder, vriendin en zussen “u in het oog zullen houden”. U schrijft dat u merkt dat u veranderd bent en dat ook de PSD en de directie in u geloven. U geeft aan dat uw uitgaansvergunningen en penitentiair verlof steeds zonder problemen verliepen. Dat u vrijwillig een agressiebegeleiding volgt, zowel binnen als buiten de gevangenis. U verklaart dat u heel goed beseft dat u moet veranderen, dat u werkt, sport en uw boetes betaalt.

U was nog maar 16 jaar toen u voor de eerste keer in aanraking kwam met de jeugdrechtbank. De maatregelen opgelegd door de Jeugdrechtbank hadden tot doel om ervoor te zorgen dat u in de toekomst op het rechte pad zou blijven en dat u tot het besef zou komen dat uw crimineel gedrag onaanvaardbaar was. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben echter niet het beoogde effect verwezenlijkt. U herviel telkens weer in uw gekende gedragspatroon. Het is duidelijk dat u de geboden kansen van de Jeugdrechtbank niet gegrepen heeft. Op 24.03.2014 werd u door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar effectief voor twee feiten van diefstal met geweld (met verzwarende omstandigheden). U ging in beroep tegen deze veroordeling en het Hof van Beroep besliste om uitstel te verlenen van de tenuitvoerlegging voor een gedeelte van 2 jaar van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van 4 jaar, dit voor een periode van 5 jaar. Het verleende uitstel was afhankelijk van een aantal voorwaarden waarmee u zich akkoord verklaarde. Hoewel de probatiemaatregel een tijdje een “aanvaardbaar verloop” (p.8 vonnis d.d. 18.09.2018) kende, pleegde u op 26.03.2018 toch alweer een bijzonder ernstig feit. De zoveelste kans die u niet greep. Niks garandeert dat u deze keer wel daadwerkelijk tot inzicht bent gekomen. Zoals hierboven uiteengezet, heeft u meermaals aangetoond dat u gemakkelijk zwicht voor het snelle geldgewin.

Dat u zagezegd goed omkaderd zou zijn en dat uw moeder, zussen en vriendin “u in het oog zullen houden” verandert hier niks aan. Dat heeft in het verleden immers niet verhinderd dat u zwaar in de fout ging, toen waren die personen er ook al.

Uit het aflossen van uw penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er trouwens geen enkel stuk voorligt waaruit blijkt dat u daadwerkelijk uw boeten afbetaalt.

Het feit dat u zich correct gedroeg in de gevangenis - een periode waarin u onder een strenge overheidscontrole stond en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen aan ernstige beperkingen was onderworpen- en bijgevolg geen tuchtmaatregelen opliep, biedt evenmin garantie dat u dergelijk gedrag blijft volhouden wanneer u niet langer onder strikt toezicht zou staan.

Dat u reeds uitgaansvergunningen verkreeg die blijkbaar zonder problemen verlopen zijn, en het gegeven dat u sinds 12.11.2019 een elektronisch toezicht werd toegekend, wil geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en uw elektronisch toezicht daar enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht. Uitgaansvergunningen en elektronisch toezicht zijn ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen of het elektronisch toezicht te recidiveren. Nogmaals kan er op gewezen worden dat de probatiemaatregel (veroordeling d.d. 25.06.2014) een tijdje een “aanvaardbaar” verloop kende, maar toch liet u zich opnieuw verleiden om nieuwe zeer ernstige feiten te plegen. U wist nochtans wat u te wachten stond.

Ook het feit dat de Strafvuiteringsrechtbank u in haar vonnis d.d. 12.11.2019 een elektronisch toezicht toekende, is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. Uit het vonnis blijkt dat de PSD

aangaf dat u op erg constructieve wijze meewerkte aan de gesprekken. Doch blijkt hieruit eveneens dat er aanwijzingen voor een impulsieve persoonlijkheid weerhouden worden en dat u agressief uit de hoek kan komen. Voor deze agressie en impulsiviteit heeft u nood aan begeleiding, deze zal waargenomen worden door CGG Vagga. U heeft een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur als schoonmaker. In het verleden kende u voornamelijk korte tewerkstellingen waarbij u uw inkomen er bij het uitgaan volledig door draaide. U kan voor woonst terecht bij uw ouders maar in die buurt wonen echter veel vrienden waarmee u contact wenst te verbreken. De SURB stelt: "Het zal aan u zijn om dit daadwerkelijk door te zetten en een nieuwe start te maken." Welnu, u kreeg in het verleden al vaak kansen die u zoals reeds uiteengezet niet greep, u hield het niet vol opgelegde voorwaarden te blijven volgen ondanks dat er een straf boven uw hoofd hing. Uw voormalige vrienden wonen in de buurt, als u opnieuw verleid wordt veel uit te gaan, zal het inkomen dat u als schoonmaker verdient snel op zijn, zeker gezien u nog penale boeten, gerechtsonkosten en burgerlijke partijen moet afbetalen dan wel aan het afbetalen bent. Hoe dan ook nergens in de vreemdelingenwet is bepaald dat een vonnis van een SURB voorrang dient te krijgen op de toepassing van de artikelen m.b.t. de beëindiging van het recht van verblijf van een vreemdeling indien vastgesteld wordt dat aan de toepassingsvoorwaarden van deze artikelen is voldaan. Het staat de Administratie derhalve vrij om op onderbouwde, redelijke en gemotiveerde wijze een ander standpunt in te nemen dan de SURB wanneer in het kader van het verblijfsrechtelijke contentieux beoordeeld dient te worden of de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om crimineel gedrag vol te houden of te herhalen. Het elektronische toezicht en het reclasseringsplan, net zoals de verleende uitgaansvergunningen en het penitentiair verlof, zijn gerelateerd aan uw detentie en uw individueel strafuitvoeringstraject (cf. ABRvS (NL) 18 mei 2017, ECU:NL:RVS:2017:1328). Het elektronisch toezicht is enkel een manier om een gevangenisstraf uit te voeren buiten de gevangenis. Uit het doorlopen van een individueel strafuitvoeringstraject en het uitwerken van een reclasseringsplan kan dan ook niet zonder meer blijken dat het gevaar voor recidive geweken is.

De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een Immorele, oneerlijke Ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke Integriteit en eigendom in het bijzonder. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. U schuwt daarenboven het gebruik van geweld niet. De financiële drijfveer en uw schijnbaar gebrek aan empathie schept ernstig recidivegevaar. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele Ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel 'en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen." (eigen onderlijning)

De verzoekende partij beperkt zich tot het geven van een andere interpretatie aan deze motieven maar slaagt er niet in te weerleggen dat, ondanks een betere gedraging sinds de plaatsing onder elektronisch toezicht vanaf 12 november 2019, met verwijzing naar het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank (dat zich in het administratief dossier bevindt), zij door de handelslevenswijze sedert 2010, al vanaf haar minderjarigheid, voortdurend werd geconfronteerd met bestraffingen wat op haar niet de minste indruk maakte, gelet op het plegen van nieuwe strafbare feiten, zelfs tijdens het opleggen van probatievoorwaarden.

Het gegeven dat de verzoekende partij er belang bij heeft thans opgelegde voorwaarden na te leven, doet geen afbreuk aan het voorgaande. Belang hebben bij het naleven van de voorwaarden om onder elektronisch toezicht geplaatst te worden, houdt niet in dat daardoor de gedraging van de verzoekende partij geen werkelijk en ernstig gevaar voor de openbare orde zal zijn. Ook in het verleden vormden de argumenten die de verzoekende partij thans aanhaalt, te weten een nieuw inzicht, de wil geen nieuw misdrijf te plegen en aan de probatievoorwaarden, thans de voorwaarden gekoppeld aan het elektronisch toezicht zogenaamd te willen voldoen, geen grond om opnieuw handelingen te stellen die tegen de openbare orde ingaan. Het gegeven dat de verzoekende partij geen tuchtmaatregel kreeg tijdens het laatste verblijf in de gevangenis en dat zij zich heeft ingeschreven bij de examencommissie, doet hieraan geen afbreuk. Overigens heeft de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissingen wel degelijk rekening gehouden met dit laatste, nu de bestreden beslissingen het uitdrukkelijk vermelden.

Evenmin doet de inschrijving bij de cursus “Op vrije voeten”, het samenwonen met haar ouders en haar twee zussen, het vinden van een tewerkstelling, het starten met een behandeling voor zijn agressie- en impulsiviteitsproblematiek, het niet kunnen volgen van begeleiding bij de CCG Vagga omdat haar profiel te licht is en het gegeven dat de verzoekende partij onder elektronisch toezicht is geplaatst, afbreuk aan het gegeven dat de verzoekende partij voordien alle kansen heeft gekregen, maar niet aarzelde quasi gans haar leven strafbare, ernstige feiten te plegen.

De Raad treedt het volgende motief in de bestreden beslissingen bij:

“Ook het feit dat de Strafvuotoeringsrechtbank u in haar vonnis d.d. 12.11.2019 een elektronisch toezicht toekende, is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. Uit het vonnis blijkt dat de PSD aangaf dat u op erg constructieve wijze meewerkte aan de gesprekken. Doch blijkt hieruit eveneens dat er aanwijzingen voor een impulsieve persoonlijkheid weerhouden worden en dat u agressief uit de hoek kan komen. Voor deze agressie en impulsiviteit heeft u nood aan begeleiding, deze zal waargenomen worden door CCG Vagga. U heeft een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur als schoonmaker. In het verleden kende u voornamelijk korte tewerkstellingen waarbij u uw inkomen er bij het uitgaan volledig door draaide. U kan voor woonst terecht bij uw ouders maar in die buurt wonen echter veel vrienden waarmee u contact wenst te verbreken. De SURB stelt: “Het zal aan u zijn om dit daadwerkelijk door te zetten en een nieuwe start te maken.” Welnu, u kreeg in het verleden al vaak kansen die u zoals reeds uiteengezet niet greep, u hield het niet vol opgelegde voorwaarden te blijven volgen ondanks dat er een straf boven uw hoofd hing. Uw voormalige vrienden wonen in de buurt, als u opnieuw verleid wordt veel uit te gaan, zal het inkomen dat u als schoonmaker verdient snel op zijn, zeker gezien u nog penale boeten, gerechtsonkosten en burgerlijke partijen moet afbetalen dan wel aan het afbetalen bent. Hoe dan ook nergens in de vreemdelingenwet is bepaald dat een vonnis van een SURB voorrang dient te krijgen op de toepassing van de artikelen m.b.t de beëindiging van het recht van verblijf van een vreemdeling indien vastgesteld wordt dat aan de toepassingsvoorwaarden van deze artikelen is voldaan. Het staat de Administratie derhalve vrij om op onderbouwde, redelijke en gemotiveerde wijze een ander standpunt in te nemen dan de SURB wanneer in het kader van het verblijfsrechtelijke contentieux beoordeeld dient te worden of de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om crimineel gedrag vol te houden of te herhalen. Het elektronische toezicht en het reclasseringsplan, net zoals de verleende uitgaansvergunningen en het penitentiair verlof, zijn gerelateerd aan uw detentie en uw individueel strafuitvoeringstraject (cf. ABRvS (NL) 18 mei 2017, ECU:NL:RVS:2017:1328). Het elektronisch toezicht is enkel een manier om een gevangenisstraf uit te voeren buiten de gevangenis. Uit het doorlopen van een individueel strafuitvoeringstraject en het uitwerken van een reclasseringsplan kan dan ook niet zonder meer blijken dat het gevaar voor recidive geweken is.

De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een Immorele, oneerlijke Ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke Integriteit en eigendom in het bijzonder. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. U schuwt daarenboven het gebruik van geweld niet. De financiële drijfveer en uw schijnbaar gebrek aan empathie schept ernstig recidivegevaar. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele Ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel 'en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

De verwerende partij stelt correct dat de goede omkadering door de familie van de verzoekende partij die haar “in het oog zullen houden” ook in het verleden niet verhinderde dat de verzoekende partij zwaar in de fout ging, dat een gedraging in de gevangenis geen garantie is op een veranderd gedrag indien de vrijheid herleeft en dat uit de aflossing van de penale boete, gerechtskosten en schadevergoeding van de slachtoffers onvoldoende een werkelijk schuldinzicht blijkt.

De gehele lezing van de bestreden beslissingen toont aan waarom de verzoekende partij een gevaar is voor de openbare orde en er ernstige redenen bestaan om het verblijf van de verzoekende partij te

beëindigen voor de openbare orde. Integendeel met wat de verzoekende partij stelt, leggen de bestreden beslissingen voldoende duidelijk uit en op niet kennelijk onredelijke wijze, waarom de recidive beperkende maatregelen in dit geval niet volstaan.

Met de elementen die de verzoekende partij kenbaar maakte voor het nemen van de bestreden beslissingen werd rekening gehouden. Het zorgvuldigheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht zijn niet geschonden (zie ook 2.3.). De schending van de aangehaalde bepalingen wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.6. In het derde onderdeel van het eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de hoorplicht en van artikel 62, §1, van de Vreemdelingenwet, dat zij correct citeert.

De verzoekende partij ontkent niet dat zij werd gehoord. Aan de verzoekende partij werd op 17 oktober 2019 duidelijk ter kennis gegeven dat mogelijks een beslissing tot beëindiging van het verblijf zal worden opgelegd, gepaard gaande met een inreisverbod. Er wordt uitdrukkelijk op gewezen dat de verzoekende partij zich kan laten bijstaan door een advocaat, familie of een sociaal assistent voor het invullen of aanvullen van de vragenlijst. De verzoekende partij wordt in deze kennisgeving gevraagd, waar nodig, bewijzen te leveren, zo niet kan haar verklaring niet in aanmerking worden genomen. Een door de verzoekende partij ingevulde vragenlijst bevindt zich in het administratief dossier.

De verzoekende partij verwijt de verwerende partij ten onrechte dat zij geen onderzoek voerde over het dossier van haar nakende invrijheidstelling. Uit het administratief dossier blijkt dat meer documenten voorhanden waren dan enkel het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank, waaronder:

- attest begeleiding van 11 oktober 2019 in de gevangenis;
- arbeidsovereenkomst van BVBA S. P. met de verzoekende partij ingaand op 7 oktober 2019;
- mail van 2 en van 17 september 2019 over toekomstige begeleiding;
- rapportbriefje van 13 september 2019 over toekomstige begeleiding;
- attest VDAB van 11 september 2019 in het kader van de begeleiding;
- bezoeklijst tijdens verblijf in de gevangenis.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij alle kansen kreeg om zelf nog documenten bij te brengen nu de bestreden beslissingen pas genomen zijn op 1 april 2020. De Raad herinnert eraan dat in het kader van de wederkerige zorgvuldigheidsplicht de verzoekende partij ook zorgvuldig moet zijn om nuttige stukken bij te brengen in verband met de haar gekende vragenlijst. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting.

De volgende opmerking van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen is correct:

“De bestreden beslissing voert in dit kader aan dat:

“Op 17.10.2019 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat uw administratief dossier onderzocht zou worden om eventueel uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 28.10.2019 werd uitstel van de termijn gevraagd, wat toegestaan werd. U vulde op 28.10.2019 een vragenlijst hoorrecht in, u verklaarde dat u Nederlands en Engels kan lezen en schrijven; dat u Turks en Nederlands kan spreken en lezen; dat u sinds 1999 in België bent; dat uw C-kaart in de gevangenis is en dat uw Turks paspoort (waarschijnlijk verlopen) bij uw ouders ligt; dat u nierstenen heeft die u belemmeren te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de (...), bij uw ouders en uw 2 zussen; dat u al meer dan 8 jaar een goede relatie heeft met uw vriendin K. A., (...) (...); dat zij al meer dan 5 jaar als verpleegkundige werkt in het Sint-Vincentius ziekenhuis; dat uw ouders en uw 2 zussen in België verblijven – (...) (...); dat uw tantes, nonkels, neven en nichten in Antwerpen verblijven; dat u geen kinderen in België heeft; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België, dat u niemand kent in Turkije; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u in 1999 gestart bent in de kleuterschool ‘De Gummi’s’ (zie bewijzen in bijlage), daarna de langere school en tot juni 2012 in de middelbare school (zie bewijzen in bijlage); dat u sedert 2010 regelmatig gewerkt hebt als jobstudent en dat u hiervoor bewijs heeft opgevraagd bij de VDAB; dat op de lijst die u heeft meegegeven aan de migratiebegeleider al uw werkplaatsen staan; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst of in een ander land van

België; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet naar uw land kan terugkeren omdat u vanaf uw 3 jaar, samen met uw ouders en zussen, in België bent en u zich voelt als een echte Belg; dat u zich in Turkije niet kan aanpassen; dat u daar maximum 4 maal bent geweest voor een paar weken (ongeveer 2 weken); dat u hier ook uw vriendin heeft die verpleegkundige is in het Sint-Vincentius ziekenhuis; dat zij de Belgische nationaliteit heeft, geboren in Willebroek; dat jullie 8 jaar samen zijn, dat zij ook absoluut geen toekomst ziet in Turkije, dat dit dus het einde van uw relatie zou betekenen terwijl jullie plannen hebben om jullie te verloven en te trouwen; dat u in Turkije bij niemand terecht kan; dat u in België vast werk hebt; dat u vanaf uw vrijlating in begeleiding kan gaan bij 'Vagga' te Antwerpen; dat u bij uw familie kan inwonen, dat ze u steunen; dat u op het rechte pad zal blijven; dat u tot inzicht bent gekomen dat een leven in de gevangenis niks voor u is; dat u ook weet dat u echt in België wil blijven; dat u zich daarom aan alle wetten zal houden; dat u hoopt nog een kans te krijgen.

U voegde de volgende documenten toe: een attest van begeleiding binnen de gevangenis van Wortel; een zelf geschreven brief; een arbeidsovereenkomst voor arbeiders voor onbepaalde duur d.d. 07.10.2019; een beslissing van de Directie Detentiebeheer – procedure UV periodiek - voortzetting; een beslissing van de Directie Detentiebeheer – procedure PV periodiek - voortzetting; een brief van CGG Kempen; een rapportbriefje; een afsprakenblad van de VDAB; een brief van de VDAB; uw loopbaangegevens; bezoektolating gevangenis; een bezoekerslijst van de gevangenis van 26.05.2018 tot 11.05.2019 en van 17.07.2018 tot 11.05.2019; een afspraak van het stadsloket Deurne – identiteitskaart niet-Belg afhalen; een attest van schoolbezoek d.d. 24.09.1999 en 02.09.2004; uw loopbaan en schoolgegevens; een brief van de huisartsenpraktijk Bartholomeus d.d. 19.09.2019; een bevestiging van de verlenging van 15 dagen voor het aanbrengen van bijkomende elementen bij het hoorrecht; een brief VOCVO – inschrijven cursus 'Op vrije voeten' en uw inschrijving bij de 'Examencommissie'; een lijst van uw telefoongesprekken in de gevangenis van 16.05.2019 tot 26.09.2019; een brief van K.A.; 2 foto's met K.A.; een gezinssamenstelling op 03.10.2019; een blanco verklaring op eer en meerdere getuigenverklaringen."

De in het verzoekschrift geuite kritiek geeft trouwens aan dat er elementen blijken te zijn die men in rekening had willen brengen. Een grondige lezing van de bestreden beslissing doet echter vaststellen dat verzoekende partij in deze verwerende partij inlichtte, maar ook dat verwerende partij rekening hield met deze elementen waarbij de elementen die verzoekende partij opwerpt in haar verzoekschrift reeds beoordeeld werden.

Ten overvloede werpt verzoekende partij nog op dat zij nog over precieze en concrete elementen zou beschikken inzake haar persoonlijke situatie. Deze elementen blijken echter reeds beoordeeld

Het komt bovendien aan betrokkene toe om de administratieve overheid voldoende te informeren bij het nemen van een beslissing die verondersteld wordt een weerslag te hebben op een verblijfsrecht. In dit geval komt het aan de bestuurde toe om de administratieve overheid die moet beslissen op een volledige wijze te informeren en dit tijdig.¹⁶ Dit geldt evenzeer in verband met de op heden aangevoerde gegevens in verband met het verloop van het elektronisch toezicht.

Ten overvloede verwijst verwerende partij nog naar het arrest M.G. en N.R. uitgesproken op 10.09.2013 (C-383/13), waarin het Europees Hof van Justitie preciseerde dat « [...] schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben [...]. Teneinde een dergelijke onrechtmatigheid te constateren, staat het immers aan de nationale rechter om aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of, wanneer hij van oordeel is dat sprake is van een onregelmatigheid die het recht om te worden gehoord aantast, de administratieve procedure in kwestie een andere afloop had kunnen hebben, omdat de betrokken onderdanen van derde landen elementen ter rechtvaardiging van de beëindiging van hun bewaring hadden kunnen aanvoeren." De verwerende partij verwijst naar haar voetnoot 17: EHRM C-383/13 van 10 september 2013, par. 38 en 40.

De verzoekende partij had tot het nemen van de bestreden beslissingen elementen kunnen bijbrengen. De stukken die zij thans heeft toegevoegd, wijzen op het goede verloop van het elektronisch toezicht maar deze inmiddels verstreken periode van elektronisch toezicht is relatief zeer kort (december 2019-begin april 2020). Dergelijke korte periode weegt in dit geval niet op tegen de gedragingen die de verzoekende partij toonde in haar verleden. Temeer de gedragingen van de verzoekende partij bepalend zijn of zij terug naar de gevangenis moet gaan of niet en het elektronisch toezicht ook een controlemaatregel is op de gedragingen van de verzoekende partij. De verzoekende partij heeft niet gevraagd bijkomend gehoord te worden en er worden geen elementen bijgebracht van die aard dat zij de bestreden beslissingen vermogen te wijzigen. Enkele maanden correct het elektronisch toezicht naleven, met promotie op het werk, laten in dit geval niet toe anders te oordelen. Minstens maakt de verzoekende partij dit niet aannemelijk. De verzoekende partij laat na elementen aan te reiken die niet

zijn onderzocht door de verwerende partij, rekening houdend met wat aan de verwerende partij werd meegedeeld. Uit het gegeven dat de verzoekende partij vijf maanden een positief verloop kende van het elektronisch toezicht, kon de verzoekende partij geen legitiem vertrouwen hebben dat de te nemen bestreden beslissingen gunstig zouden zijn.

De motieven van de bestreden beslissingen zijn niet kennelijk onredelijk, houden een correcte beoordeling in en vinden steun in het administratief dossier.

De Raad merkt nog op dat de bestreden beslissingen correct de inhoud van het antwoord op de vragenlijst weergeeft.

De schending van het hoorrecht en van de artikelen 62 en 23 van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.7.1. In wat de verzoekende partij een tweede middel noemt, voert zij de schending van dezelfde bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur aan, ditmaal in samenhang met artikel 8 van het EVRM.

2.7.2. In de mate dat de verzoekende partij meent dat de formele motiveringsplicht is geschonden (zie punt 2.2.) merkt de Raad op dat uit artikel 8 van het EVRM geen motiveringsplicht voortvloeit, doch enkel een onderzoeksplicht.

2.7.3. De verzoekende partij houdt voor dat er geen billijke afweging is gemaakt tussen het algemeen belang en het belang van de verzoekende partij en houdt hierover een theoretisch betoog. Zij stelt dat artikel 8 van het EVRM en de evenredigheidstoets zijn geïncorporeerd in artikel 23 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel noodzaakt de verwerende partij om rekening te houden met de duur van het verblijf in België, de band met België en het land van herkomst, haar leeftijd en de gevolgen van de bestreden beslissingen voor haarzelf en haar familie.

2.7.4. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven.

Wanneer een schending van het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad dan ook in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (EHRM 31 oktober 2002, *Yildiz/Oostenrijk*, § 34; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 61).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip ‘familie- en gezinsleven’, noch het begrip ‘privéleven’. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven, is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde nauwe persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, *K. en T./Finland (GK)*, § 150; EHRM 2 november 2010, *Şerife Yiğit/Turkije (GK)*, § 93). Het begrip ‘privéleven’ wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip ‘privéleven’ een ruime term is en dat het mogelijk, noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, *Niemietz/Duitsland*, § 29; EHRM 27 augustus 2015, *Parrillo/Italië (GK)*, § 153). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is ook een feitenkwestie.

De volgende vraag die de Raad dient te onderzoeken is of er sprake is van een inmenging in het privé- en/of familie- en gezinsleven. Of daarvan daadwerkelijk sprake is, moet nagegaan worden in het licht van de vraag of de vreemdeling voor de eerste keer om toelating tot binnenkomst en/of verblijf heeft verzocht, dan wel of het gaat om de weigering van een voortgezet verblijf.

In dit geval gaat het om een beëindiging van een voortgezet verblijf.

Gaat het om een weigering van een voortgezet verblijf, dan aanvaardt het EHRM dat er een inmenging is en dan dient het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven en voor het familie- en gezinsleven is niet absoluut. Binnen de grenzen, gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk.

Inzake immigratie heeft het EHRM er in beide voormelde gevallen en bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, *Mokrani/Frankrijk*, § 23; EHRM 26 maart 1992, *Beldjoudi/Frankrijk*, § 74; EHRM 18 februari 1991, *Moustaquim/België*, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, *Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland*, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, *Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België*, § 81; EHRM 18 februari 1991, *Moustaquim/België*, § 43; EHRM 28 mei 1985, *Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk*, § 67). De staat is dus gemachtigd om de voorwaarden hiertoe vast te leggen.

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, *Conka/België*, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te voeren van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Wanneer de verzoekende partij een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, is het in de eerste plaats haar taak om, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, op voldoende precieze wijze het bestaan van het door haar ingeroepen privéleven en familie- en gezinsleven aan te tonen, alsook de wijze waarop de bestreden beslissingen dit hebben geschonden.

2.7.5. Uit de lezing van de bestreden beslissingen blijkt dat de leeftijd van de verzoekende partij en de duur van haar verblijf in rekening is genomen. De bestreden beslissingen stellen dat de verzoekende partij is geboren op 20 oktober 1994 en dat de verzoekende partij samen met haar moeder en een zus toekwam in België op 19 september 1999, hetzij op een leeftijd van bijna vijf jaar. Al op 27 oktober 2011 werd de verzoekende partij toevertrouwd aan een rijksgesticht voor observatie en opvoeding onder toezicht. Op 13 november 2013 werd de verzoekende partij aangehouden. Vervolgens verbleef de verzoekende partij regelmatig in de gevangenis. De Raad verwijst naar het citaat (laatste) onder punt 2.6., waaruit blijkt dat de verwerende partij rekening hield met de banden met België, het gebrek aan banden met Turkije, de aangehaalde elementen die het privéleven van de verzoekende partij aanbelangen, waaronder de elementen die wijzen op een vorm van integratie, en haar relaties, ook met haar familie en haar vriendin.

De bestreden beslissingen gaan dieper in op de relaties die de verzoekende partij heeft en stellen op grondige uitvoerige wijze:

"In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen In toepassing van artikel 22 § 1, 3° van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van u uitgaat, met de duur van uw verblijf in het Rijk, met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor u en uw familieleden.

In het formulier hoorrecht verklaarde u reeds een 8-tal jaar een relatie te hebben met K.A. (geboren te Boom op 27.08.1989, van Belgische nationaliteit). Zij kwam sporadisch op bezoek in de gevangenis en jullie telefoneerden vaak toen u nog in de gevangenis zat. U stelde dat jullie in de toekomst zouden willen trouwen en dat jullie kinderen willen. Bij uw hoorrecht voegde u 2 foto's toe van één van jullie uitgaansmomenten en ook mevrouw K. schreef een brief waarin ze jullie 8 jarige relatie bevestigde. Er zijn verder geen details over deze relatie gekend. Jullie stonden nooit officieel ingeschreven op eenzelfde adres. Het voldoende hecht en duurzaam karakter van de relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) kan vallen, werd niet aangetoond.

U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat uw relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM is te beschouwen. Uit het loutere feit dat zij u aantal keren bezocht in de gevangenis, dat jullie telefoneerden en dat jullie beiden een brief schreven waarin jullie stellen sinds 8 jaar een relatie te hebben, kan niet zomaar afgeleid worden dat jullie relatie de bescherming van artikel 8 van het EVRM vereist.

Indien het duurzaam karakter van jullie relatie aangetoond zou zijn, quod non, kan gesteld worden dat ondanks het gegeven dat mevrouw K. de Belgische nationaliteit heeft, zij ervoor zou kunnen kiezen om zich te vestigen in een land waar jullie de kans zouden hebben een gezinsleven uit te bouwen. Ook al stelt u in uw hoorrecht dat de relatie gedaan zou zijn daar zij geen toekomst ziet In Turkije, kan verondersteld worden dat als de relatie werkelijk een duurzaam karakter heeft, mevrouw dat oordeel nog kan herzien. Het feit dat zij niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar uw land van nationaliteit of elders, ook al zou ze dan haar tewerkstelling als verpleegkundige in België moeten opgeven. Er worden thans geen elementen voorgelegd waaruit onoverkomelijke hinderpalen zouden blijken die het (verder) uitbouwen van uw gezinsleven als dusdanig zouden verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin blijkt dat uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitgebouwd worden. Mocht zij beslissen om u te vergezellen dan kan zij steeds een verzoek richten aan het land waar u zich zou vestigen opdat zij zou worden toegelaten een gezinsleven met haar uit te bouwen. Ze kan de taal leren, u kan haar daarbij helpen, en een tewerkstelling zoeken in Turkije.

Het is hoe dan ook inherent aan een grensoverschrijdende relatie dat, indien men een gezinsleven wenst uit te bouwen, (minstens) één van beide partners buiten zijn of haar land van herkomst, of legaal verblijf, of nationaliteit, dient te blijven. Mevrouw K. schreef op de bijgevoegde foto in uw hoorrecht dat jullie begin 2013 een relatie begonnen zijn. U kwam sindsdien nog in aanraking met het gerecht en verbleef nog 2 maal in detentie. Ze had moeten beseffen dat uw crimineel gedrag mogelijkerwijze gevolgen zou hebben op uw verblijfssituatie en op jullie toekomstige gezinssituatie.

Mevrouw K. kan er uiteraard ook voor kiezen In België te blijven, haar betrekking als verpleegster in het Sint-Vincentius-Ziekenhuis te behouden en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u zou verblijven. Nu u nooit heeft samengewoond met mevrouw K. en dat zij tijdens uw detentie sporadisch op bezoek kwam en dat jullie telefoneerden, blijkt niet dat zulks een zeer ingrijpende wijziging in haar leven tot gevolg zou hebben.

Hoe dan ook, volgens artikel 8, tweede lid, van het EVRM wordt een inmenging in het privé-, familie- en gezinsleven toegestaan wanneer deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is In het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Welnu, uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u

door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder weegt dan de persoonlijke en gezinsbelangen die u kan doen gelden.

Verder verblijven uw moeder (A. S., geboren op 01.03.1972 te Kozan, Belgische nationaliteit sinds 21.05.2013), uw vader (S. O., geboren op 01.04.1971 te Alaybey, Turkse nationaliteit, B-kaart geldig tot 16.08.2021), uw 2 zussen (S. G., geboren op 10.06.1998 te Imamoglu, Belgische nationaliteit sinds 21.05.2013 en A. I., geboren op 19.01.2006 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 21.05.2013) in België. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u of één van uw zussen. Uit de omstandigheid dat u in het verleden en nu opnieuw bij hen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Het gegeven dat uw familieleden u kwamen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uw leeftijd, met name 25 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Een loutere financiële afhankelijkheid en het inwonende volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Uw ouders en zussen kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Turkije dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen.

U vermeldde op het formulier hoorrecht dat u nog familie heeft in België, namelijk tantes, nonkels, neven en nichten. De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Er wordt op geen enkele manier aangetoond dat de relatie die u met één van deze onbenoemde familieleden zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 19.09.1999, op bijna 5-jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u 25 jaar oud. De omstandigheid dat u al op zeer jonge leeftijd in België aangekomen bent, waardoor u een band hebt opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt, dat u hier hobby's (zoals voetbal) uitoefende, dat u naar de Chiro, het Jeugdhuis en het Bijbelhuis ging. Uit niets blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

Aangezien u op zeer jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Turkije of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld een grote aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Turkije of in een derde land te vestigen. U stelt dat u zich een echte Belg voelt, u zich niet kan aanpassen in Turkije en er bij niemand terecht kan. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te

verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Turkije waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U verklaarde in uw hoorrecht dat u 4 maal en dit voor enkele weken in Turkije bent geweest. Er wordt evenmin aangetoond dat geen van uw in België verblijvende familieleden u niet tijdelijk zou kunnen vergezellen om u er wegwijs te maken. Uit het formulier hoorrecht blijkt dat u Turks spreekt, dus taal is geen probleem.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u veel studentenjobs had en voornamelijk korte tewerkstellingen is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. De vaardigheden die u tijdens uw werken en uw opleiding(en) in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Turkije, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. Als minderjarige kwam u reeds in contact met de jeugdrechter. U bevindt zich als 25-jarige reeds in de strafcategorie tussen drie tot vijf jaar. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling, een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. U maakte reeds meerdere slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. U verklaarde dat u nierstenen hebt maar u legt geen medisch attest voor dat deze bewering staat. Er wordt niet aangetoond dat u een bepaalde medische behandeling zou nodig hebben die niet in Turkije beschikbaar en toegankelijk zou zijn. U zou ook altijd in verlatingsangst geleefd hebben en niet weg willen van de mensen die u dierbaar zijn. Dit blijkt niet uit uw in het verleden opgelegde straffen.

Bij uw veroordeling d.d. 18.09.2018 was u van 27.03.2018 tot 12.11.2019 opgesloten in de gevangenis en gescheiden van uw familie.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

Deze motieven zijn correct en vinden steun in het administratief dossier. Een billijke afweging tussen de belangen van de maatschappij en de belangen van de verzoekende partij is gemaakt.

Uit deze motieven blijkt dat rekening werd gehouden met de jonge leeftijd van de verzoekende partij, dat wordt erkend dat een terugkeer naar Turkije ongetwijfeld een grote aanpassing vraagt gezien het lange verblijf van de verzoekende partij in België, dat het niet onredelijk is te veronderstellen dat er nog

kennissen of familieleden in Turkije zijn waarop eventueel een beroep kan worden gedaan, dat de verzoekende partij de Turkse taal machtig is, dat contacten met de vrienden kunnen onderhouden worden met moderne communicatiemiddelen, dat uit niets blijkt dat de verzoekende partij geen werk zou vinden in Turkije gelet op de vaardigheden opgedaan in België, dat de verzoekende partij Turkije bezocht als vakantiebestemming tijdens het verblijf in België, dat geen medisch attest is bijgebracht over een nierstenenprobleem dat de verzoekende partij eventueel zou hebben terwijl de voorgehouden verlatingsangst geenszins steun vindt in de gedragingen van de verzoekende partij in het verleden.

De Raad sluit niet uit dat de gevolgen van de bestreden beslissingen ernstig zijn voor de verzoekende partij maar de verwerende partij heeft deze afgewogen en niet kennelijk onredelijk gesteld dat in dit geval hoe dan ook de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de inmenging in het privé- en familieleven rechtvaardigen. Er is correct beoordeeld dat in dit geval de bescherming van de openbare orde primeert en zwaarder doorweegt dan de rechten die voort kunnen vloeien uit artikel 8 van het EVRM. De bedreiging van de openbare orde is zo ernstig dat de persoonlijke belangen van de verzoekende partij geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Het gedrag van de verzoekende partij vormt een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging van de openbare orde. De bestreden beslissingen leggen afdoende uit waarom dit het geval is.

2.7.6. Waar de verzoekende partij dieper ingaat op haar familieleven, en erop wijst dat zij samenwoont met ouders en zussen en het merendeel van de overige dichtere familieleden (ooms, tantes, neven en nichten), blijkt uit de bestreden beslissingen dat tijdens het verblijf voor grote delen de verzoekende partij niet bij dit gezin was omwille van haar plaatsing en verblijven in de gevangenis. De bestreden beslissingen stellen juist dat de relatie met ouders en zussen slechts onder bescherming van artikel 8 van het EVRM vallen indien bijkomende elementen van afhankelijkheid worden aangetoond nu de verzoekende partij meerderjarig is. Deze banden moeten meer zijn dan louter gewoonlijk affectieve en emotionele banden (zie ook: EHRM 13 februari 2001, *Ezzouhdi/Frankrijk*, § 34; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba/Frankrijk*, § 36). Verzoekende partij, die meerderjarig is, toont niet aan dat zij een kerngezin vormde met haar moeder en zussen, van die aard dat er bijkomende banden bestaan die wijzen op een bijzondere afhankelijkheid tussen hen en dat er tussen hen effectief beleefde nauwe persoonlijke banden bestaan, anders dan de gewone affectieve banden. Het familieleven dat de verzoekende partij voorwendt te hebben, is niet een door artikel 8 van het EVRM beschermingswaardig leven.

De verzoekende partij wijst nog op de achtjarige relatie die zij heeft met haar vriendin K. die niet met haar samenwoont. Zij wijst erop dat bij terugkeer naar Turkije deze relatie zal verbroken zijn terwijl zij met haar vriendin wil huwen. De gevolgen voor de vriendin zijn nog erger, want zij is Brits en spreekt de Turkse taal niet.

De bestreden beslissingen stellen juist dat het duurzaam karakter van de relatie niet afdoende blijkt. Uit het loutere feit dat de vriendin de verzoekende partij bezocht in de gevangenis en dat beide met elkaar telefoneerden en een brief schrijven ter bevestiging van het bestaan van een relatie sinds acht jaar, kan nog niet een door artikel 8 van het EVRM beschermenswaardig leven afgeleid worden. De Raad verwijst naar het citaat uit de bestreden beslissingen, weergegeven onder punt 2.6., waar ook op wordt gewezen dat de relatie volgens de vriendin zou begonnen zijn in juli 2013 en de verzoekende partij ervoor koos om nog in aanraking met het gerecht te komen en tweemaal nog in detentie verbleef. Het bezoek van de vriendin in de gevangenis was in de periode van 17 juli 2018 tot 11 mei 2019, volgens de bezoekerslijst van de gevangenis slechts achttien maal. De verzoekende partij en haar vriendin hebben nooit samengewoond. De verzoekende partij houdt dan ook ten onrechte voor dat dergelijke relatie niet kan verdergezet worden door middel van de moderne communicatiekanalen en bezoeken van de vriendin aan de verzoekende partij in Turkije. De bestreden beslissingen stellen correct dat hun contacten via periodieke reizen kunnen gebeuren of dat de vriendin van de verzoekende partij ervoor kan kiezen de verzoekende partij te vergezellen bij de uitbouw van haar leven in Turkije. Dit geldt ook voor de ouders en zussen van de verzoekende partij. De verwerende partij besluit correct dat, gelet op de sporadische bezoeken van de vriendin in de gevangenis, gelet op de kennis van beide dat de verzoekende partij steeds opnieuw zware misdrijven pleegde, en gelet op het gebrek aan samenwonen, artikel 8 van het EVRM niet geschonden is. Het staat de verzoekende partij steeds vrij om een opheffing of schorsing van het inreisverbod te vragen.

De Raad treedt de verwerende partij bij in haar standpunt dat de verzoekende partij een ernstig gevaar voor de openbare orde vormt, wat blijkt uit haar recent en herhalend misdadig gedrag en de hardleersheid van telkens opnieuw zware misdrijven te plegen. Het gegeven dat de verzoekende partij de wapens niet schuwde en fysiek geweld pleegde, beklemtoont de ernst. De Raad stelt vast dat zelfs

indien de verzoekende partij had kunnen aantonen dat zij over een beschermenswaardig privé- en familieleven beschikt, de gepleegde feiten dermate ernstig zijn dat het privé- en het familieleven niet opwegen om de openbare orde te vrijwaren en de maatschappij te beschermen. De verwijderingsmaatregel is evenwichtig genomen en in verhouding tot het legitieme nagestreefde doel. Er is rekening gehouden met de aard en de ernst en het recente karakter van de inbreuken begaan door de verzoekende partij, de duur van het verblijf van de betrokkene in het land waar hij wordt uitgewezen, en het gedrag van de betrokkene tijdens die periode (hardleersheid, ondanks zogenaamde spijtbetuigingen), de nationaliteit van de verzoekende partij en de gezinssituatie van de betrokkene. Er zijn geen concrete hinderpalen aangevoerd, van die aard dat de verzoekende partij haar familiebanden niet kan onderhouden door regelmatige bezoeken en de moderne communicatiemiddelen die bestaan.

De Raad besluit dat de verwerende partij niet alleen een grondig onderzoek naar de toepassing van artikel 8 van het EVRM heeft gedaan, maar dit ook heeft gemotiveerd. Voor het overige worden geen andere grieven in het tweede middel aangehaald. De Raad verwijst naar haar voorgaande bespreking van de grieven, aangehaald in het eerste middel.

2.7.7. De verzoekende partij maakt de schending van de bepalingen en de beginselen van behoorlijk bestuur, aangevoerd in haar tweede middel, niet aannemelijk.

2.8. Het eerste en het tweede middel zijn in al hun onderdelen ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN